

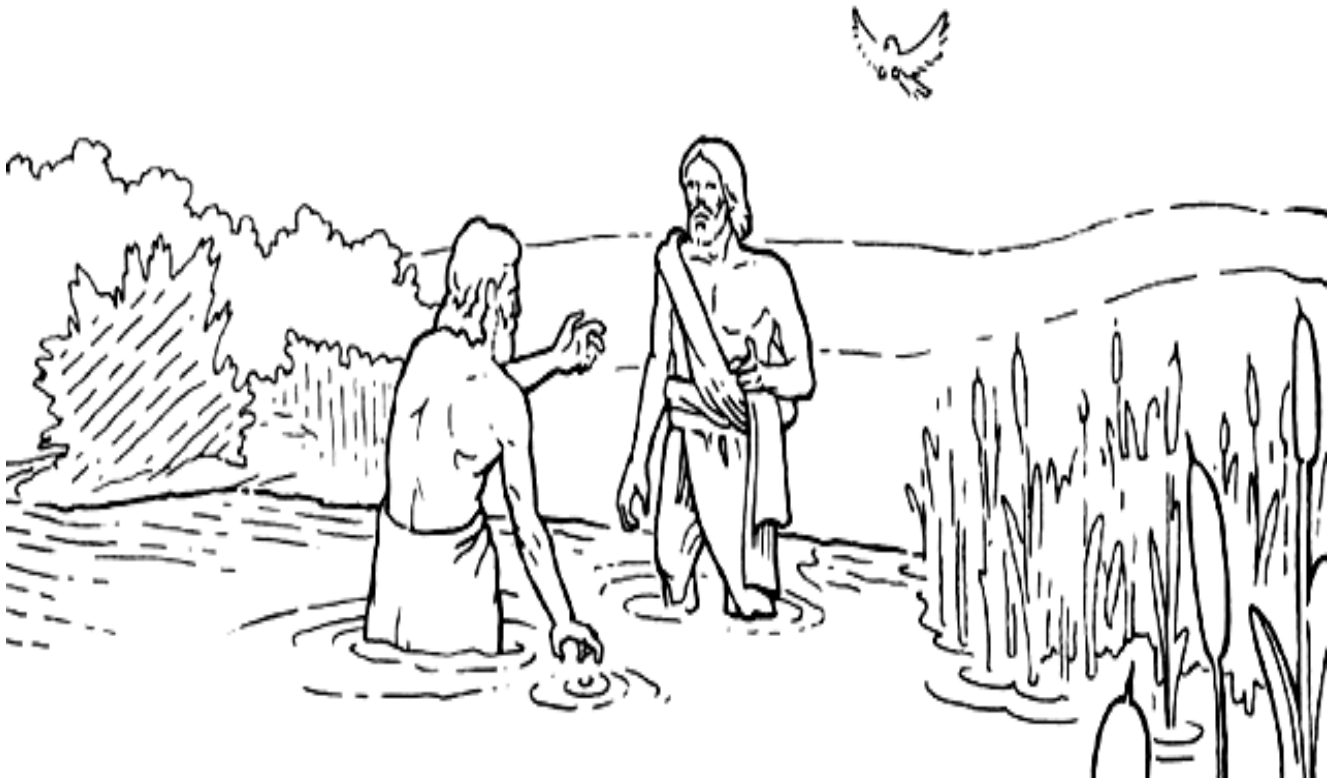
STRIDEN

"Strid for den tro som engang er overgitt til de hellige." Judas 3.

TROENDES FORSAMLING VERDAL.

Striden nr. 16.

JESU KRISTI MENNESKELIGE OG GUDDOMMELIGE SIDE DEL 1

1Tim 3:16 Og det må alle bekjenne, stor er den gudsfryktens hemmelighet: Gud åpenbaret i kjød, rettferdiggjort i ånd, sett av engler, forkynt blant folkeslag, trodd i verden, opptatt i herlighet.

Striden

“Striden,” er en oversatt utgave av det Amerikanske, evangeliske tidsskriftet, “The Contender” utgitt av menigheten, “Faith Assembly Church”, 17500c Po Box 111, Jeffersville, 47129. Indiana. USA. Bladet inneholder taler av menighetens pastor og grunnlegger, Raymond M. Jackson. Originalutgaven på Engelsk kan fås ved henvendelse til vår redaksjon, eller til bladets hjemmeadresse i USA. Der kan de også bli abonnent på tidsskriftet. “The Contender “ kommer ut 8 ganger i året. Her i Norge vil vi oversette de mest aktuelle emner, som kan være til åndelig oppbyggelse og hjelp, i en ellers så forvirrende tid, hvor Guds ord blir tilsidesatt til fordel for menneskelagde tanker og lære.

“Striden”, sendes fritt til alle som ønsker det, uten omkostninger for deg, så langt som vi har mulighet til det. Hver utgave vil bli utsendt, straks en ny oversettelse foreligger. Vi har ingen begrensninger for antall utgivelser i året. De oversettelser som foreligger er ikke utgitt i kronologisk eller numerisk rekkefølge til det Amerikanske tidsskriftet.

Taler på kassett av Raymond M. Jackson foreligger også på Engelsk med Norsk tolk, eller bare på Engelsk. Møter på Norsk av Rolf Strømmen er også tilgjengelig. Disse kassetter er ikke gratis, men kan bestilles til en meget rimelig pris. Møtene er innspilt på C - 90. kassetter. Kassettlister er tilgjengelige som egen folder, ved å kontakte redaksjonen.

Ansvarlig utgiver og oversetter av “Striden”, er Rolf Strømmen. Alle henvendelser om “Striden”, gjøres til bladets adresse. Alle seriøse henvendelser vil bli besvart. Bladets adresse er.:

Den troendes forsamling, Verdal.
Rolf Strømmen
Lerkeveien 10.
7650. Verdal.

Tlf.: 740 71190.
Fax.: 740 72190.
Mob.: 980 49302.

Møtelokalets adresse er.:
Verdal

Feskarveien 1.

JESU KRISTI MENNESKELIGE OG GUDDOMMELIGE SIDE

DEL 1

Venner, jeg ønsker å stille dere et par spørsmål for å provosere deres tanker før vi går inn i dette meget viktige emne, som vi har valgt å behandle i dag. Kan du forklare Guddommen? Vet du hvorfor Jesus måtte være et fullkomment menneske for å kunne fullføre sin oppgave her på jord? Tror du at han var et fullkomment menneske på alle måter? Hva var det som gjorde ham til et fullkomment menneske, og hva var det som gjorde ham til den inkarnerte Guds sønn? Vi har til hensikt å svare på alle disse spørsmålene, og mange flere. Vi skal ta for oss hele Bibelen fra 1.Mos. til åpenbaringsbokens siste kapittel. Så måtte vi la den Hellige Ånd få gjøre dette emnet interessant for oss.

TEKST 1.TIM. 3:16.

Mange har forgjeves forsøkt å forklare den menneskelige, og den Guddommelige side av Jesus Kristus. Og det har de gjort! ganske enkelt fordi de ikke hadde noen sann åpenbaring over Guddommen. Du kan ganske enkelt ikke forklare noe du ikke forstår. Men så har vi også dem som har en sann åpenbaring av Guddommen, men som er ute av stand til å forklare det på en lettfattelig måte. Derfor skal vi, med Herrens hjelp gå inn i skriften, og forsøke å eksaminere det hele utførlig, både den Guddommelige så vel som den menneskelige side av Kristus. Den første menighet i Apostlenes gjerninger, hadde en fullstendig forståelse av hvem Jesus var. Og hvordan han ble den han var. Men det har vært djevelens innsikt hele tiden og forsøke å ødelegge hele den åpenbaring de første kristne hadde. Det er da ikke å undres over at det er så mange motsetninger og forvirrelser over om Gud er èn eller tre personer, eller om Jesus var Guddommelig eller ikke, blant de religiøse kirkene i verden i dag. Vår tids store teologer, har plukket Bibelen fra hverandre vers for vers, kapittel for kapittel, ja endog ord for ord, men de er fremdeles ikke kommet noe lengre. Vet du hvorfor de ikke er kommet lengere? Ganske enkelt fordi de forsøker å lære gjennom sine kløktige utdannede tanker, noe som bare kan bli åpenbart gjennom Guds Ånd. Og

da bare for dem som er i stand til å motta åpenbaringen i sin ånd. Vel, det hele kommer gjennom tankene, men det er ikke ditt intellekt som mottar den sanne åpenbaring, for dersom det stanser der, i ditt tankeliv, så er du rede til å selge det for noe som lyder bedre, når Satan sender en av sine ambassadører for å fylle ditt sinn med forvrengninger. Du vil ofte høre folk si, var Jesus virkelig kjøtt og blod, som kunne bli fristet av djevelen? Dersom Han var det, hvordan kunne Han da være Guddommelig? Eller andre igjen kan si det slik, hvis Jesus Kristus virkelig var Guds sønn, så ville det ha vært umulig for Ham å bli fristet av djevelen. Brødre og søstre, Bibelen legger det hele ut på en slik måte, at det er mulig å forstå det hele. Men dere må forstå at hedningene aldri hadde muligheten til å kjenne Ham etter kjødet, slik som jødene gjorde det i den første tid. Vi kjenner Ham bare etter ånden, og det er grunnen til at utdanning aldri kan produsere en ekte åpenbarelse ut fra Guds ord.

VISDOMMEN OG KUNNSKAPENS SKATTER.

Vi skal bruke 1.Tim. 3:16, som tekst i dette budskapet, men før vi leser det så ønsker jeg å lese noen vers fra Paulus brev til Kolossenserne. Der skriver han til dem som aldri hadde hatt muligheten til å se ham personlig. Han ønsket (kol.2:23) ”at deres hjerter må bli trøstet, så de knyttes sammen i kjærlighet og når frem til hele rikdommen av den fullvisse innsikt, til kunnskap om Guds hemmelighet, det er Kristus, i hvem alle visdommen og kunnskapens skatter er skjult til stede.” Med andre ord, alle visdommen og kunnskapens skatter er skjult for dem som ikke mottar en åpenbaring om Guddommen. Dette er nøkkelen som åpner varelageret for de åndelige skatter. Dette er nøkkelen til all åndelig visdom og kunnskap, så la oss høre hva Paulus skrev til Timoteus om dette. (3:16) ”Og som enhver må bekjenne, stor er den gudsfryktens hemmelighet: Han som ble åpenbart i kjød, rettferdiggjort i ånd, sett av engler, forkynt i blant folkeslag, trodd i verden, opptatt i herlighet.”

Hvis dette var det eneste skriftstedet vi kunne holde oss til i Bibelen, om dette emnet, så hadde vi ikke mye å holde oss til. Men på den andre side er dette verset det eneste vi trenger for å vite at, Apostelen Paulus tanker var helt overbevist om dette mysteriet, som har drevet gjøn med menneskeheten i nesten to tusen år. Med andre ord, for å bruke et rett

frem språk, her sier Paulus uten noen tvil, at dette er et stort mysterium, hvordan Gud ble manifestert i kjød, rettferdiggjort i ånd, sett av engler, forkynt blant hedningene, (Paulus var den som gjorde det) trodd i verden, og opptatt i herlighet. Det er et stort mysterium for et sinn uten åpenbaring, men de sanne Guds barn kan forstå dette helt. Våre sinn kan være helt overbevist om dette emnet, akkurat som Paulus var det.

FIENDSKAPET MELLOM TO ÆTTER.

Vi bruker dette verset i 1.Tim.3:16, som en grunnleggende tekst, og ut fra det skal vi utforske denne store hemmelighet, gjennom den Hellige skrift. La oss nå gå til 1.Mos.3:15, hvor vi skal begynne vårt studie av Jesus Kristus menneskelige side. Hva vi her ønsker å finne ut, er om det var noe ved Ham som kunne bli sett på som menneskelig. Vi snakker da ikke om noen syndige karaktertrekk, for han hadde ikke noen syndens natur i seg i det hele tatt. Men hadde Han muligheten til å tenke, tale, føle, se, og høre slik som alle andre normale mennesker? Kunne Han tale om hverdagslige ting slik som du og jeg kan det, eller var Hans språk bare overlatt til høye og hellige saker? Sannheten er, at når du virkelig begynner å se Ham som Han var, da Han vandret blant menneskene, så var det ikke noe ekstraordinært ved Hans oppførsel. Den vanlige Jøde kunne ikke se noen forskjell på Ham, som skilte seg ut fra de andre menneskene. Bare de som hadde noe å gjøre med Hans introduksjon, så Ham annerledes enn de andre, men det var gjennom ånden. I 1.Mos.3:15, ser vi at Gud taler til slangen, etter at Han hadde forført Eva, hvor Han sier, ”Og jeg vil sette fiendskap mellom deg og kvinnen og mellom din ætt og hennes ætt: (Jesus Kristus) den skal knuse ditt hode, men du skal knuse dens hæl.” La oss først fastslå noe her. Hva var det som kom vandrende inn i haven, og som slangen, Adam, og Eva ble konfrontert med? Var det en mann? Nei. Det var det åndelige nærvær av den store, evige, selveksisterende Gud, det Tilbedelsesobjekt som vi i våre hjerter og tanker holder for å være hele universets skaper. Han ble ikke født en gang. Han har alltid vært. Han kan ikke dø. Han vil alltid komme til å være. Det er intet liv som kan eksistere utenom Gud. Han er skaperen og all aktivitet. Evolusjon er den døde manns teori. De leter seg frem med teskje og tannbørste gjennom jordlagene, på jakt etter fossiler og tegn som kan bevise deres teorier. De er uten åpenbaring. Og

det som de da måtte finne, ville ikke kunne hjelpe dem, for det er bare det åpenbarte sinn som vet hva som skjuler seg bak disse fossilenes historie, og hvorfor de er der. Det er bare et sinn i åpenbaring som kan klare å harmonisere 6000 års historie med denne menneskeheten, sammen med funnene av fossiler som blir bevist av vitenskapen til å være millioner av år gamle. Bare en skaper kunne sammensette dette universet, med alle dets himmellegemer, så presist at enda nåtidens datamaskiner kan forutsi hvor planeten Mars vil stå i forhold til jorden, en million år fra nå av. Denne verden er innrammet i Guds ord. Det vi ser rundt oss, er Hans tanker satt ut i livet. Han holdt råd med seg selv, før Han i det hele tatt begynte å skape. Derfor er alt sammen sett på som et ferdig verk i Guds store sinn. Det er på samme måte som når et menneske skal bygge et hus. Dersom han ikke har dannet seg et bilde om hvordan huset skal se ut, så ville han være en forvirret person, ute av stand til å bygge. Kan du forestille deg en person som sager plankebord og spiker dem sammen, dagen lang, og sier med seg selv, ”jeg undres på hva dette kommer til å bli?” Hva slags byggemester ville han være, dersom han ikke var i stand til å se byggverket som et ferdig produkt? La oss etterstrebe å se Gud slik, når vi tenker på den hensikt han har med oss som menneskehet. Dersom vi var forutkjent av Ham, da ser Han oss også slik som vil komme til å bli, og ikke slik som det vi er i dag. Men venner, ikke forestill deg Gud som en visuell person, for Han er en ånd, Han er suveren, og alle steds nærværende.

SPRÅKSYMBOLIKK.

La oss så gå tilbake til 1.Mos.3:15, hvor Gud forbanner slangen, og talte om at kvinnens sæd skulle knuse slangens hode, osv: Kvinnen skulle ha en sæd, og slangen likeså; vi har visselig meget nedskrevet her. Det Gud her sa, var at en gang i de kommende generasjoner, skulle kvinnens sæd komme på scenen, og Hans hæl skulle knuse slangens hode, og slangens hode skulle knuse Hans hæl. Vi forstår naturligvis at dette er et symbolsk språk, for når Jesus kom på scenen så var det aldri en gang at det rent visuelt sett ble gjort. Men vi forstår også at som mennesket har eksistert ned gjennom tidene, så har mange ganger hans hæl vært det eneste våpen mot de krypende ormene. De naturlige hendelsene hjelper oss mange ganger å forstå den åndelige symbolikk i språket. Denne

slangen var ikke en krypende orm den gangen Gud talte til ham på denne måten. Men der var det at Gud talte til ham på denne måten, og tok fra ham hans hender og føtter, og sendte ham krypende bort inn blant ormefamilien. I dag er ikke menneske i stand til å skjelne hvem av dyrene i slangefamilien som er etterkommerne av den første slangen som Gud forbannet. Rent åndelig sett så var det Satan som inspirerte slangen til å forføre Eva, og som denne løftes sæden skal rette sitt knusende slag mot. Jesus Kristus var denne sæden, og det var Hans autoritet over de åndelige krefter som skulle settes inn mot Satan. Han hadde en ikledd autoritet fra Gud til å gjøre det som intet menneske med sin syndefulle natur kunne gjøre. Han var helt menneskelig i likhet med alle andre, bortsett fra den arvelige falne natur. Alle andre mennesker, født av en kvinne, har syndige egenskaper. Men her var det en mann, født av en kvinne, som ikke hadde arvet syndenes egenskaper. Hvordan, ganske enkelt fordi det ikke var noen av menneskets arvelige syndige gener i Ham. Den livscellen som Maria bar, i ni måneder, fram til fødselen, var en skapt celle, skapt i henne, uten å gå gjennom naturlige prosessen gjennom befruktning med en mann. Vi skal komme mere inn på det senere i budskapet, men nå skal vi gå inn i profeten Esaia's bok, og hente ut den neste viktige profeti om denne kvinnens sæd som skulle bli født.

EN JOMFRU FIKK BARN.

I Esaia 7:14, finner vi disse ord talt av en profet, som var jøde. Men den ånd denne profetien kom fra, var ikke profetens ånd. Det var ånden fra Jehova Gud, den selveksisterende, alltid tilstedeværende Ånd. ”Derfor skal Herren selv gi eder et tegn: Se, en jomfru blir fruktsommelig og føder en sønn, og hun gir ham navnet Imanuel.” Hvilken tegn var det som ble gitt? Var det så enkelt at en kvinne ved navn Maria, skulle få et barn? Nei. Det var ikke tegnet, for de fleste barn blir født av unge kvinner. Tegnet var at denne spesielle kvinnen, som enda var en jomfru, skulle føde en sønn. Her er det at vitenskapen og andre kjødelige sinn farer vill. De vil ikke gå med på at Jesus ble født av en jomfru, for i følge den vitenskapelige lov, er det umulig at slikt kan skje. Naturligvis ville alle mennesker på Marias tid se på henne med mistro, og enten de ga uttrykk for det eller ei, så tenkte de nok med seg selv at det var noe

muffens ved det hele. Men dette tegnet var ikke for dem. Det var for dem som trodde på Gud. Derfor er det at de (den moderne teologi) ved innflytelse søker anledning til å få Bibelen omskrevet, for å få bort alle de overnaturlige manifestasjoner. I Jesu tilfelle vil de da heller få byttet bort ordet jomfru, og i stedet sette inn ”en ung kvinne” Men både du og jeg forstår det faktum at, ”en ung kvinne skal føde en sønn”, ville ikke være et tegn på noen ting. På den annen side, de som trodde, godtok tegnet, og aksepterte det faktum at Imanuel betydde, Gud med oss. Vi skal senere se, når vi går over i Matteus evangeliet, at han ble kalt Jesus, og ikke Imanuel, slik det er skrevet i det nye Testamentet. Navnet Jesus hadde en kombinert betydning som viser til det faktum at Gud er i Ham, for å frelse sitt folk. Det har selvfølgelig vært mange små gutter med navnet Jesus, ned gjennom tidene, men de hadde fått sitt navn ved menneskers vilje, og ikke ved en Guds befaling.

Esaias var den første mann som begynte å nevne hva slags kvinne som skulle føde denne sønnen, som skulle være det perfekte uttrykk for den fullkomne menneskehet. Han skulle på samme tid bære et navn, utvalgt av Gud, til å uttrykke noe spesielt. Faktum var at Gud bodde i Ham, i den hensikt at Han skulle forløse den tapte menneskehet. Denne mannen, som var Kristus, den salvede Messias for jødene, hadde en trefoldig tjeneste å utføre, når han skulle åpenbare Faderen. Han åpenbarte Faderens navn, Hans ord, og Hans gjerninger. Dette skal vi komme tilbake til etter som vi går videre frem gjennom skriftene. ”JEG KOMMER I MIN FADERS NAVN” ”Å FADER, JEG HAR MANIFESTERT DITT NAVN” ”JEG HAR GITT DEM DITT ORD, SOM DU HAR GITT MEG.” ”HVERKEN HAN ELLER HANS FORELDRE HAR SYNDET, MEN FOR AT GUDS GJERNINGER SKULLE BLI ÅPENBART I HAM.” ”DERSOM JEG IKKE GJØR MIN FADERS GJERNINGER, SÅ TRO IKKE PÅ MEG.” Dette er noen få av de uttalelser som vi skal rette oppmerksomheten mot, når vi går inn i det Nye Testamentet. Men la oss nå gå til Esaias 9:6 – 7, hvor vi finner at profeten taler om denne sønnen som skal fødes av en Jomfru. En ting kan vi ikke hjelpe for å merke oss, at Esaias alltid taler på en positiv måte. Det var aldri noen skyggefulle meninger over det som han la frem. Han etterlot seg ikke tomrom for tankelivet som kunne forandre helheten i bildet. Han talte hele tiden på en måte som om han så det

ferdige bildet foran seg. Du kan lese kapittel 7,9, 53, og 61, og det er alltid det samme.

DE GUDDOMMELIGE KVALITETER I NAVNET JESUS.

Merk dere nå i Esaias 9:6, hvordan profeten frembringer de forskjellige meningene av Jesu navn, for Han ble aldri nevnt med disse kvaliteter, som navn da Han levde. Ingen møtte Ham på gata os sa, ”Hei under, eller Hei fredsfyrste, eller rådgiver. Men disse titlene var alle dekkende under navnet Jesus, så la oss lese det. ”For et barn er oss født, en sønn er oss gitt: (disse ord kommer fra Esaia`s munn, men de er ikke hans ord, han taler en profeti, som Guds røst; derfor skal vi legge merke til hvordan Gud talte, når Han bruker ordet oss. Og dette viser at Han talte på vegne av folket. Men han talte ikke på vegne av alle mennesker, bare for dem som ventet på en frelser. Han identifiserer seg med dem og sier, en sønn er oss gitt:) og herredømmet er på Hans skuldre:(merk deg nå), og Han kalles under, rådgiver, veldig Gud, evig fader, fredsfyrste. ”En ting som vi spesielt skal merke oss er, hvordan dette verset presiserer den maskuline side, en sønn, Hans, Fader, og fyrste. (Jeg sier dette på grunn av alle de feministbevegelser som finnes i verden i dag.) Det skulle være et guttebarn, og herredømmet skulle være på hans skuldre. Og det navnet som han ble gitt, skulle være dekkende for Fader, og fyrste. På denne måte blir så Imanuel delt opp i alle de karakteristikk det inneholder. En annen ting som du kan merke deg, er at det er de samme karaktertrekk som den store Elohim har, når Han nevnes i regjeringssammenheng. La meg så spørre deg. Når ville Jesus bli sett på som under? Jeg er overbevist om at Han vil ha sin fulle identitet som under, når han sitter på tronen som konge, ikledd i den Gamle av dagers autoritet. Hele verden skal måtte se opp til denne Kongen. Det har aldri vært Hans like før. Dersom denne verden hadde hatt en slik Konge i dag, så ville vi ikke hatt all den blodsutgytelse og kaos, som vi konstant hører om under nyhetene. For når vi leser Bibelen, står det at all jorden vil bli fylt med Herrens herlighet. Brødre, jeg ønsker å fortelle dere at, når denne jorden igjen har fått sin fullkomne hvile, med fred og legedom, ja endog dyreriket ligger da i fullkommen fred med hverandre, da skal folket igjen si at det er underfullt. Denne underfulle rådgiver, og fredsfyrste, og Kongenes Konge har da den fulle og hele kontroll. Det

våre politiske ledere trenger i dag, er rådgivere. Men de vil jo selvfølgelig ikke ha en slik rådgiver. For alle hans bestemmelser vil være basert på Guddommelige lover. Dette frafalne samfunn ønsker ikke at Guddommelige lover skal råde over dem. De vil heller fylle seg med umoral og fornedrelse.

RETNINGER I VÅRE DAGER.

En broder i menigheten leverte meg et avisutklipp i formiddag, skrevet av en såkalt skolert type, og han latterliggjorde religionen. Ved å lese artikkelen får man forståelsen av, at han ser på religion som en plage for menneskeheten. Vi vet selvfølgelig at mange av denne verdens religioner er nettopp det. Men vi vet også at de som holder seg til sannheten i Guds ord, som er så rik for deres sjel, vil være en velsignelse og en nytte for alle samfunn. Det er jo de som egentlig holder tilbake de tilstander man fant i Sodoma og Gomorra, for dit vil det naturlige menneske automatisk drages imot. For 40. – 50. år siden da sannhet og hellighet enda var respektert blant majoriteten av folket, så trengtes det bare en liten gruppe av lovens voktere for å holde umoral og lovløse tilstander i sjakk. Men i vår tid finnes snart ikke bånd lengere. Menneskeheten springer løpsk. Evangeliet er blitt avrundet og avstumpet, til det ikke lengre har noen bærende kraft for de planer denne verden legger. Frafallen religion er en skaper til mye av den ondskap som finnes i verden i dag. De som kjemper for frihet til å gjøre som de lyster, er de samme som ønsker å gå i Djevelens forretning, i stedet for å leve for Gud. Og Djevelen som forvrenger deres sinn, vil sørge for at de lykkes. Du kan rett og slett ikke putte babyer og giftige slanger i samme bur uten at babyen blir bitt. Du kan ikke utdanne slanger. Og denne verden er full av tobente slangekarakterer om så kan sies. Og mange av dem kan smykke seg med doktorgrader og andre utmerkelse i lange baner. De er fiender av den samme skaper, som gir dem retten til å leve. De er slike som vi leser om i 1.Mos.6-, mennesker med stort renommé. (kjempene på jorden.) Det er doktor den og den, og professor ditt og datt, men i Guds øyne er de ikke annet en ormeyngel. Venner, jeg må si det slik, for dette er min måte å male bildet på for deg. Gud må være den suverene, og bli respektert i ærbødighet av et folk som frykter Ham.

DEN HIMMELSKE FREDSFYRSTEN.

Det barnet som skulle fødes ville bli kalt, Veldig Gud, Evig Fader, fredsfyrste, hva? Skulle barnet bli sett på som alt dette? Ja det skulle Han. Gjennom tidene, forteller historien, så har alltid Kongens sønn blitt kalt Prins (fyrste), og vanligvis så sendte Kongen den eldste sønnen til de andre land, som ambassadører, for å opprette fred mellom dem. Kan du skjønne mitt poeng her? De innehadde da rollen som fredsfyrster. Det er hva Jesus vil bli, når han kommer for å opprette det Guddommelige Kongeriket på jorden, eller skulle jeg heller si verden. Han er den store Kongens fyrste, som er en ånd, og Han vil være den store administrator av den Guddommelige lov og autoritet på jorden. På en eller annen måte vil han perfekt fullføre den rolle som har vært profetert over Ham, gjennom Guds hellige profeter. Brødre og søstre, vi skal ikke skynde oss gjennom dette budskapet, og jeg er klar over at noe av det som er sagt, kanskje har skapt noen spørsmål hos dere. Men vær ikke urolig av den grunn, for vi skal ta dette emnet med oss gjennom hele Bibelen, så alt skal falle inn på sin rette plass etter hvert. Ha bare litt tålmodighet med meg, og tillatt ikke Djevelen å ri på deg, for vi skal ta for oss noen skriftsteder som hverken treenighetslærerne eller enhetslærerne vil bruke særlig mye. De vil ikke bruke dem fordi de vet ikke hvordan de skal forklare dem. Men vi skal bruke dem, og la den Hellige Ånd hjelpe oss å forklare dem. Alle disse skriftstedene ble talt av Guds Ånd. Men gjennom årene er de blitt forvrengt av djevelens ånd, og sannheten i skriften er blitt skjult i et teppe av forvillelser blant hedningene. Men den samme ånd som åpenbarte dem første gang, vil åpenbare dem igjen til Guds sanne folk. Så la oss lese Esaias 9:7. ”Så skal herredømmet bli stort og freden bli uten ende over Davids trone og over hans kongeriket, det skal bli støttet og oppholdt ved rett og rettferdighet, fra nu av og til evig tid; Herrens, hærskares Guds` nidkjærhet skal gjøre det.” Dersom du studerer Matteus evangeliet så vil du se hva dette verset, som taler om Davids trone, peker frem til. Det ser ut som om alle evangeliens skribenter, hadde hovedpunkter som de la særlig vekt på, etter som de skrev ned det de så og hørte. Matteus holdt seg mere til Jesus Kristus som Konge, Han som skulle sitte på sin fars` Davids` trone, i følge den naturlige fremstilling av Hans tjeneste på jorden. Lukas synes å ta for seg Jesus som menneskesønnen, hvor han taler om den menneskelige

side av Jesus. Men så kommer du til Johannes, hvor du finner at han legger mere vekt på Jesu Guddommelige side. Han beviste at Han i sannhet var Guds sønn, og at Guds ånd bodde i Ham. Du finner ikke dette bare i Johannes evangeliet, men også i de brevene som Johannes skrev.

GUD ER FOR ALLTID DEN SAMME.

Herren hærskares Gud, som det tales om i Esaias 9:7, viser ikke til mannen Jesus, men heller til den alltid tilstedeværende ånd, som hele tiden sto på Israels side. Det er Han som sørger for at hvert eneste profetiske ord blir oppfylt. Det er de versene som fortsetter å tale om Gud som Ånd, som enhetslærerne forsøker å unngå, siden de ikke vet hvordan de skal forklare enheten i Guddommen med skriftsteder som egentlig lyder for det menneskelige sinn, at Gud er mere enn én. Når de leser kol.2:9, hvor Paulus sa, ”For i Ham (Jesus) bor hele Guddommens fylde legemlig,” så føler de at alt som var Gud, da måtte bo i Jesu legeme. Dersom det var tilfellet, så kunne ikke Gud være alle steds nærværende, da Jesus vandret på jorden blant menneskene. Det skulle ikke behøves mye åpenbaring for å se, at en slik ide er fullstendig utenfor all harmoni med resten av skriften. For det Gud alltid måtte ha vært, vil Han fortsette å være i evighet, for Han forandrer seg ikke, så sier skriften. Vel, Guddommen vil nok fortsatt være et stort mysterium for dem som ikke kjenner Ham ved personlig åpenbaring. Gud ordinerte det til å være slik, for Han hadde ikke til hensikt å la det naturlige menneske få lære alt om Ham. På den andre side, var det Guds vilje at en hver ekte troende skulle kunne forstå Hans evige eksistens, og Hans store manifestasjon gjennom gjenløsningsplanen. Johannes var selvfølgelig ikke redd for å nevne både faderen og sønnen. Han var ikke redd for at noen skulle anklage ham for å lære at Gud var tre personer. Det samme gjelder for enhver troende med åpenbaring.

Dersom du ikke visste bedre, så kunne du tro at Paulus trodde på treenigheten, når du leser noen av de brevene han skrev. Men så må du også vedgå at han skrev Kollosenserbrevet, som taler om enhet i Guddommen, og at hele Guddommens fylde bodde i Jesus Kristus. Han behøvde heller ikke å frykte for å bli misforstått, for han skrev til

troende venner som forsto hans terminologi. Du må bare få det klart, at disse menn ikke bare satte seg ned, med sine egne ideer, for å skrive sin del av det verket som vi kaller Bibelen. Mennesker i senere tider har tatt deres brev, og bundet dem sammen til èn bok. Og vi kjenner det i dag som Guds ord. Men når profetene og apostlene skrev det de gjorde, så visste de ikke at de skrev Bibelen. Det brevet som Lukas skrev, var adressert til en mann ved navn Teofilus. Og hensikten med brevet var at Teofilus skulle få en mere fullkommen forståelse over det som var trodd blant disiplene, som hadde vandret sammen med Jesus i 3 ½ år.

BEGGE AV ÈN ÅND.

La oss gå tilbake i Bibelen, til Salme 2. Der skal vi ta for oss noen profetiske ord, uttalt av en liten hyrdegutt, ved navn David. Der er den samme David som senere ble den store Israels konge. Uten tvil kunne han sette seg ned, lene seg mot en stein, og meditere over Guds godhet, mens hans fårehjord gresset rundt ham. Ord, slike som vi finner dem her i salme 2, kommer vanligvis ikke til en person bare på et lite øyeblikk. Du kan kanskje under din daglige meditasjon motta noen få ord av en sang hver dag. Så, senere kan Guds ånd komme over deg og sette dem i sammen til et hele. Jeg tror det var slik med David. Det var Guds ånd som talte, og det kom i form av en sang. (En salme.) Merk deg vers 7. ”Jeg vil kunngjøre hva fastsatt er: Herren sa til meg: Du er min sønn, jeg har født deg i dag.” Var det om David Herren talte, ”Du er min sønn?” Nei. Det var en profeti om den Herre Jesus Kristus, som skulle fødes av en kvinne, akkurat som alle andre små babyer. Den store forskjellen ville være befruktningen, for som vi allerede har fortalt, det som skulle fødes, ble skapt av den store Jehova Gud. Og fosteret ble plantet inn i en jomfrus liv, som aldri hadde visst av mann.

Hun var trolovet med en mann kalt Josef, men hun var fremdeles en jomfru. ”Jeg har født deg i dag.” Paulus nevnte enda dette verset fra Salmene, i Hebreerbrevet. Men det er en masse enhetsforkynnere som ikke bryr seg om å nevne det, for da kan de risikere å trampe på det Guddomsbildet som de forsøker å male Kristus med. Jeg tror vi alle har gjort oss skyldig i blant, i å unnlate å nevne skriftsteder som vi tror kan skape vansker for den eller de personer vi samtaler med, når vi forsøker

å male Kristus for deres øyne som Guddom. Vi har kanskje utelatt hans menneskelige side til tider. Men vi behøver ikke å gjøre det. For alle de som er forutkjent av Gud, vil kunne få tak i det rette bildet av Ham. Mens de andre ikke vil være i stand til å se det, samme hvordan vi forsøker å presentere det for dem. Sannhet er sannhet, uansett hvordan den blir forstått. Og sannheten om Jesu Kristi kjød, er at hvert eneste molekyl i hans kjød, stammer fra denne jorden, akkurat som ditt og mitt kjød. Det var ikke Hans kjød som var Guds sønn. Det var den iboende Ånden fra Elohim, som gjorde Ham til Guds sønn. Hver eneste egenskap i den store, evige Gud, (som skulle relatere til gjenløsningen) all verdens skaper, bodde i den lille mannen kalt Jesus. Og det er grunnen til at Paulus sier i Kol. 1:19, ”For det var Guds vilje at hele Hans fylde skulle ta bolig i Ham.” Når vi blir født på ny, mottar vi en viss del av den ånd som bodde i Jesus, men ingen av oss vil noen gang få det mål som Han hadde. I alle fall ikke i dette livet. Bibelen sier at Han ble prøvet på alle måter slik som vi er det, men han forble uten synd gjennom alt. Du vil nå kanskje si, kunne han ha syndet dersom han ville? Ja. Han kunne ha gjort alt det som alle andre kan gjøre, når det gjelder den menneskelige side av livet. Men det vidunderlige ved det var, at Han kun ønsket å gjøre det som behaget Faderen. Derfor gjorde Han alt det som Faderen ønsket at Han skulle gjøre. Jesus, som var Kristus, var en manifestasjon av Guds fylde til gjenopprettelsen av forløsningen for oss. Det forstår vi, men la meg også si dette. Den sanne menighet skal være en Kristi fylde, for å representere Ham gjennom evangeliets tidsaldere, Himmelenes rike. (Matt.13.)

Som vi tidligere har sagt, ingen hedninger hadde anledningen til å kjenne Kristus etter kjødet men gjennom menigheten, kan andre bli ledet til å kjenne Ham etter Ånden, som bor i dem, for den ånden er Kristi Ånd, som er den levende Guds Ånd. La meg se om jeg kan få dette overført i ord, som lettere kan gripes. Slik jeg ser det: Jesus hadde en menneskelig ånd i seg, fra den dagen da livsens åndedrag ble ham til del, gjennom det naturlige liv ved fødselen. Men den ånden var ikke den Guddommelige. Den var bare uten synd. Men den dagen Johannes døyte Ham i elven Jordan, og Faderens ånd kom ned over Ham, og ble beskrevet i en skikkelse som en due, og da to ble forenet, da ble de to en ånd. Han hadde ikke sin egen menneskelige ånd over i det ene hjørnet,

og Faderens Ånd over i det andre. De ble forenet i èn Ånd. (Husk Jesus hadde fortsatt sin egen personlighet som sønn, han ble ikke sin egen far.) Men Han kunne enda tale som både Guddommelig (gjennom den inspirasjon som Faderen fylte ham med,) og som menneske. Dette kommer klart frem i evangeliene. En gang kunne Han si, ”Jeg skal bede Faderen, og Han skal gi eder.” Så en annen gang kunne Han si, ”Hva enn dere ber om i mitt navn, det vil jeg gjøre.” Derfor når vi blir født på ny, så mottar vi ikke bare et mål av Faderens ånd, men vi mottar også et mål av den Jesu ånd som var til Faderens velbehag, for den Hellige Ånd er Kristi Ånd. Det er mange vers som vi her kunne se på, som 1.Kor.3:16, 6:17,19. Ap.gj.2:17. 1.Kor.13:5, og mange andre. Men her har vi et vers som forteller alt, og det er Rom.8:9. Hør bare, ”Men I er ikke i kjødet, men i ånden, så fremt Kristi Ånd bor i eder; men har noen ikke Kristi Ånd, da hører han ikke Ham til.” Så kunne du lese vers 10, og 11, om du skulle trenge mere. Men si meg, når et menneske mottar den Hellige Ånd, får de da to ånder, en av faderen og en av sønnen? Absolutt ikke. For Faderen og Sønnen er èn Ånd. Det er derfor Jesus kunne bruke den terminologien han gjorde, i Joh.17:21, til frelse. ”At de alle må være ett, likesom du, Fader, i meg, og jeg i deg, at også de må være ett i oss.” Dette er et vers som treenighetslærerene liker å bruke. For dem lyder ordet, OSS, som to personer. De har aldri vært i stand til å forstå, hvordan Jesus kunne be til faderen, dersom han ikke var en annen person. De kunne heller ikke forstå hvordan Jesus ble kalt Guds sønn, eller hvordan hele Guddommens fylde kunne bo i Ham legemlig. Han ba jo fremdeles til en, som han kalte Fader. Men andre ord, dersom Han var Gud, hvordan kunne han da be til Gud? Dette er spørsmål som rører seg i et naturlig sinn. Men vi skal ikke skryte fordi vi forstår disse ting, for det er alt ved Guds nåde, at vi ikke er blant deres tall, og tenker de samme tanker selv, eller argumenterer rundt de samme læresetninger i skriften som dem.

HVEM ER JESU FAR?

Bli nå med meg inn i Matteus evangeliet, hvor vi nå nærmer oss tiden da løftessønnen skal manifesteres. Kap.1:18, er stedet vi skal lese fra, for dette er det første stedet hvor Jesu navn blir nevnt, i det Nye testamentet. Men rent tidsmessig sett ble hendelsen i Lukas evangeliet, hvor Engelen

kom til Maria, den første omtale om Ham, som Jesus, for det hendte noen måneder før beretningen i Matteus. Engelen kom ikke til Josef, før etter at den hadde vært hos Maria, hans tilkommende hustru, og hun var nå allerede fruktsommelig. la oss nå lese: ”Men med Jesu Kristi fødsel gikk det således til: Da hans mor, Maria var trolovet med Josef, viste det seg, før de var kommet sammen, at hun var fruktsommelig ved den Hellige Ånd.” Så hendelsene i Lukas evangeliet hadde allerede skjedd. Der var det at engelen Gabriel kom til Maria, og fortalte henne hva som skulle komme til å hende i hennes liv. For hun hadde funnet nåde for Gud. Maria overga sin vilje og sitt liv i Guds hender der, og det var ikke før hun ble fruktsommelig ved den Hellige Ånd, at engelen kom for å informere Josef om det som hadde skjedd. Dette er et annet vers som treengihetslærerne liker å bruke, for de vil si: Se der, det er mere enn èn person i Guddommen, og de skjønner ikke konsekvensen av sine uttalelser, når de også gjør den Hellige Ånd til en person. De gjør Ham til èn person, helt separert fra Faderen, som de også gjør Faderen til èn person. Jeg er sikker på at de fleste av dere allerede skjønner dette. Dersom den Hellige ånd er en person, og Gud Faderen, er en annen person, så hadde Jesus to fedre, om du da vil unnskyldte min fremstilling. De vil åpent bekjenne at Jesus er Guds sønn, sønn av Ham som er skaperen til alt liv. De forstår bare ikke at dersom han er det, da er Gud Fader, og Gud den Hellige Ånd, den ene og samme Ånd, og ikke to separate personer. En annen ting som skulle være verd og merke seg er, at uttrykket ”Den Hellige Ånd.” var ikke brukt før etter at Jesus hadde kommet til jord.

Noen mennesker tror at Evangeliene er dagbøker, som ble skrevet dag for dag etter som hendelser skjedde. Det er ikke slik. Alle evangeliene, unntatt Matteus, ble skrevet mange år etter korsfestelsen. Det er alminnelig trodd at Matteus evangelium ble skrevet ca. år 37. AD Men det eksakte år for nedskrivning av evangeliene, er uinteressant for de ting som jeg her ønsker å få frem. Men saken er at, alle disse skribentene tok fatt på sin penn, flere år etter hendelsene, og skrev ned det de visste om Jesu liv og tjeneste på jorden, ellers ville de ha gått bort herfra uten å etterlate seg en rapport om det som hadde skjedd. Det er grunnen til at du kan finne uttalelser, helt i begynnelsen av evangeliene, som ikke en gang var i bruk når de egentlige hendelser skjedde. Det er alltid slik med

alle gjenfortellinger som blir skrevet dag for dag, etter som saker skjer, så vil de også ha en ordlyd som forteller dagens hendelser, uten å vite noe om det som skjer etterpå. Jeg håper dette kan hjelpe deg til bedre å forstå hvorfor meget av det som er nedskrevet, har den språkdrakten som det har. Du kan bare ikke lese skriften rett igjennom, med den tanke at du følger begivenhetenes gang i en kronologisk orden.

JESUS, ET SAMMENBUNDET NAVN.

La oss lese vers 19, ”Men Josef, hennes mann, som var rettferdig og ikke ville føre skam over henne, ville skille seg fra henne i stillhet.” (merk deg her at han skulle bli hennes mann). ”Mens han nu grunnet på dette, se, da åpenbarte Herrens Engel seg for ham i en drøm og sa; Josef, Davids sønn! frykt ikke for å ta din hustru Maria til deg! for det som er avlet i henne, er av den Hellige Ånd;” Før vi leser vers 21, la meg bare si noen få ord om Guddommen. Gud, som her er referert til som Far til all skapning, Han er opphavet og kilden til alt som finnes. I Ham er det alt liv beveger seg. Han er Far fordi alt liv er kommet ut fra Ham. Han er skaperen av alt. Men etter at skapelsen var utført, så var det ikke behøvelig for Ham å fortsette som skaper. Så da begynte Han å arbeide i sin skapelse. Men Han fortsatte å forbli den samme, alle steds nærværende Ånd. La oss bruke en naturlig illustrasjon, og du var president, sekretær, og regnskapssjef. Du ville her ha tre adskilte funksjoner, og oppfylle tre forskjellige tjenester. Men dette ville ikke kunne få deg til å bli tre forskjellige personer. Det ville være tider da du måtte refereres til som president, andre ganger som sekretær, og andre ganger igjen som regnskapssjef. Men ingen av disse titlene ville være ditt navn. Hva du enn måtte være, så ville du fremdeles være det. Titlene ville ikke spille noen rolle her. Med Gud har vi det samme. Hver tittel er hans tjeneste, det er hans funksjoner eller kapasitet. Saken er at navnet Jesus, er Guds, den evige Ånds gjeløsernavn. Så når tiden da var inne at Han skulle kle seg i kjød, for å tre inn til menneskeheten som forløser, frelser, og ofres for menneskenes synd og skyld, så ble dette barnet, som også var av kjøtt og blod, gitt dette sammenbindende navnet, Jesus. Det er stavet på samme måte som alle andre som har navnet Jesus, i denne verden, men det er ikke noen av dem som bærer denne mangfoldige identitet. De har kun navnet Jesus. Vi kan ta for oss et annet eksempel

fra mannen Jesus, som var Kristus. Han var og er kalt frelser, forløser, Guds lam, helbreder, Guds ord, og mange andre ting. Men han er fremdeles denne ene Jesus. Så når engelen taler til Josef for å opplyse ham, og for å trøste hans hjerte, så blir han fortalt at Maria var blitt fruktsommelig ved den Hellige Ånd, eller ved den store skapers ånd, som er Gud. ”og hun skal føde en sønn, og du skal kalle Ham Jesus; for han skal frelse sitt folk fra deres synder.”

Vel noen vil nok si her, hva hendte med den Imanuel som Esaias profeterte om? Hva med under, Rådgiver, Veldig Gud, Evig Fader, og fredsfyrste? Det er nøyaktig det jeg vil du skal se. Alt dette var inngitt i det navnet Jesus. Alle disse tingene taler om egenskaper. Men det navnet på Ham som bar alle disse egenskapene fra Faderen i seg, var Jesus. ”Og Han skal frelse sitt folk.” Hvem er det som frelser? Det er den samme Fader som skapte dem. Da hans folk falt i synd, så var dette Hans måte å komme ned på deres plan på, slik at han kunne tale til dem, åsyn til åsyn, vandre med dem, og personlig utøse sine egenskaper over dem.

EN FULLKOMMEN MANN, UTEN SYND.

La oss gå til 1.Johannes brev, og lese hva han sier om dette. ”Det som var fra begynnelsen, det som vi har hørt, det som vi har sett med våre øyne, det som vi skuet og våre hender følte på – om livets ord – og livet ble åpenbart, og vi har sett det og vitner og forkynner eder livet, det evige, som var hos Faderen og ble åpenbart for oss,-” Hør på det neste verset. 3. ”det som vi har sett og hørt, det forkynner vi eder, for at og I kan ha samfunn med oss; men vårt samfunn er med Faderen og med Hans sønn Jesus Kristus.” Refererte Johannes til to personer her? Tillatt deg ikke engang å tenke en slik tanke, Johannes visste så alt for godt at Faderen var i sønnen, og at det å ha samfunn med sønnen, var det samme som å ha samfunn med Faderen også. Han sa, det våre hender har følt på, og det våre øyne har sett, så han visste meget godt at han talte om Gud, skaperen av alle ting, når han brukte dette sitatet. La oss så gå tilbake til Matt.- 1:22, hvor vi skal se hvorfor Johannes kunne tale slik. Matteus skreiver hendelsen om Gabriels møte med Josef, med en gang han har avsluttet setningen, ”Du skal kalle hans navn Jesus: for han skal frelse sitt folk fra deres synder,” Så går han rett på neste vers og

sier, (vers 22) ”Men alt dette skjedde for at det skulle oppfylles som er talt av Herren ved profeten, som sier, (Her går han rett over til Esaias 7:14) ”Se, en jomfru skal bli fruktsommelig og føde en sønn, og han skal kalles Imanuel, det er utlagt, Gud med oss. Da nu Josef var våknet opp av søvnen, gjorde han som Herrens engel hadde pålagt ham, og tok sin hustru til seg. Og han holdt seg ikke til henne før hun hadde født sin sønn, og han kalt ham Jesus.”

Josef visste nøyaktig hva han skulle kalle barnet. Han behøvde ikke å gjøre slik som min kone og jeg har gjort; for vi spurte hverandre om hva vi skulle kalle våre barn. Han behøvde heller ikke å gjette seg til om det skulle bli en gutt eller en pike, for det var også allerede bestemt. ”Hun skal føde en sønn, og du skal kalle hans navn Jesus.” Det var alt han trengte å høre, for det står ikke noe sted, at han tvilte på det som engelen hadde fortalt ham. Vers 24, viser oss at han var en handlingens mann også. For så snart han våknet opp av søvnen, gjorde han nøyaktig det engelen hadde bedt ham gjøre. Husk dog på at engelen allerede hadde talt til Maria, lenge før dette. Han hadde forklart det hele for henne, og enda fortalt henne om Elisabeth, hennes kusine, som også var fruktsommelig i hennes høye alder. Hun var allerede gått 6.mndr. i sitt svangerskap. Det er fra Lukas vi får den brede forståelse av Jesu menneskelige side. Og det er viktig for oss alle, at vi får klart for oss hans menneskelige side, og at vi kan behandle denne siden ved Ham etter disse kritiserer. Dersom du ikke er i stand til å se Jesus som en fullkommen menneskelig skapning på alle måter, så kan du aldri få noe fullstendig åpenbaring over Guddommen. Med dette mener jeg, at det ikke var noe område i hans menneskelige tilstand hvor han manglet noe.

Han hadde de fem sansene, synet, hørselen, smak, lukt, og følelse, akkurat som resten av oss. Og han fikk sine klær skitnet til ved lek, som alle andre små gutter. Det faktum at han hadde et fullkomment sinn, uten hindringene av menneskets falne natur, gjorde ham ikke mindre menneskelig. Det holdt ham bare borte fra vanskelige situasjoner fra fallets natur, som vi andre mennesker så lett kan bli fanget av. Hans tanker var alltid opptatt av riktige ting. Vi har ikke meget å begrunne dette med fra skriften, men vi har nok til å fastslå hans intelligens i ung alder. For enda i en alder av 12 år, (dere har sikkert alle lest hva han

gjorde da) så satt han sammen med en gruppe skriftlærde og diskuterte saker, som andre gutter på hans alder aldri en gang kunne tenke seg å komme inn på. De visste sikkert ikke særlig meget om slike ting heller. Så får vi høre at han reiste tilbake sammen med Josef og Maria og var dem lydige. Med andre ord, så var han en fullkommen lydige gutt. Du vil da kanskje si, at det var ikke mye normalt ved dette, for alle barn er ulydige til tider. Du mener da alle andre barn i denne verden har en nedarvet legning til synd i seg. Men siden Jesus ble født fra en skapt celle, fra Gud, så fantes det ikke noe i ham som automatisk ville få ham til å være ulydig som andre barn, selv om han kunne ha gjort det, for denne delen av ham var ikke Gud. Det skulle være klart, at dersom mennesket ikke hadde falt fra i den originale skapelse, så ville alle barn som ble født inn til denne verden hatt et fullkomment sinn, og en syndfri natur, slik som Jesus hadde det. Det er slik Adam var, før han syndet mot Gud, og en lov ble satt ut i livet at en hver skulle bringe frem av sitt slag. Arve egenskapene blir overført gjennom genene, fra både mor og far, til alle avkom, fra slekt til slekt. Det potensial som lå i våre forfedre, er ført videre gjennom barna til oss alle, og dette gir oss vårt genetiske makeup. Det er grunnen til at vi alle blir underlagt døden, fra det øyeblikk det naturlige liv starter opp i oss. Det skjer fordi Adam og Eva fikk dødens sting i seg på grunn av ulydighet. Det vil kunne hjelpe deg bedre å forstå hvorfor cellen i Marias liv måtte skapes av Gud, både fra den mannlige og den kvinnelige side. For dersom Gud, rent overnaturlig, bare hadde befruktet ett egg fra Marias liv, så kunne ikke Jesus ha vært uten synd, for Maria hadde den samme arvelige naturen i seg til å synde, som alle andre avkom av Adams rase har.

HVEM HJALP GUD Å SKAPE ADAM?

La oss nå gå til Lukas 1:16, hvor vi finner Gabriel i samtale med Maria. ”Men i den sjette måned blev engelen Gabriel sendt fra Gud til en by i Galilea som heter Nasaret,” (den sjette måned her, gjelder Elisabeths svangerskap). La meg stoppe litt her, og foreta noen observasjoner som kan være viktig. For det første, dersom du legger merke til det, så kan du gripe noe som vil hjelpe deg til bedre å forstå 1.Mos.1:26. det er jo mange som er opplært til å tro på en treenighetslære vedrørende Guddommen. Der sier Gud, ”La oss gjøre mennesker i vårt billede, etter

vår lignelse, og de skal råde over fiskene i havet” osv.: Og alle dem som tror på treenigheten, har brukt dette verset for å bevise at Gud er tre personer, i stedet for å være èn Ånd, slik som Bibelen lærer det. Vel bro. Jackson, dersom Gud ikke talte til sønnen og Den Hellige Ånd her, hvem var det da han talte til? Han talte uten tvil til de samme skapningene her, som de Han samarbeidet med, da budskapet om Jesu fødsel skulle annonseres. Han brukte sine hjelpere fra engelverdenen. Gabriel kom ikke ned til Maria, Josef, og Sakarias, uten at han først hadde fått befaling av Faderen om å gjøre det. Derfor spør jeg deg. Hva tror du skjedde da skapelsen først skulle åpenbares på jorden i 1.Mos.1:26,? Bibelen forteller oss ikke alt om det som skjedde der i himmelen, men jeg kan forestille meg at Faderen sier til engelene, LA OSS INFORMERE SAKARIAS OM AT HANS BØNNER ER HØRT; og at hans hustru Elisabeth, skal føde ham en sønn. I Luk.1:19, sier Gabriel til ham: ”jeg er utsendt for å tale til deg, og forkynne deg dette glade budskap;” Gud brukte den samme engleverdenen til å annonsere den Andre Adams komme, (Jesus Kristus, 1.Kor.15:45,) som den han brukte ved den første Adams skapelse. Kan du forstå dette, så vil det klare opp mye av det muddrete vannet som har holdt sannhetens lys skjult for så mange. Selv neste vers (27), forklarer at Gud er èn. Om bare mennesket kunne les sin Bibel med et åpent sinn! Legg merke til ordlyden i vers 27. Når vi leser det, så tror jeg du vil forstå det. ”Og Gud skapte mennesket i sitt bilde, i Guds bilde skapte Han det; til mann og kvinne skapte Han dem.” (Adam og Eva). Høres dette ut som tre personer, med alle tre, med like stor Guddommelig autoritet? Er alle tre her enige i det som blir gjort? Hvorfor tror du at Gud her er nevnt i entall, dersom Han skulle være flere enn èn? La meg også spørre deg, hvorfor er Han alltid omtalt i maskulin form, dersom det var en mulighet for at Han også kunne ha vært av det feminine kjønn, slik noen av kvinnebevegelsene klamrer seg til? Venner, jeg er så takknemlig for at Guds ord forklarer seg selv. Vi trenger kun å la Ham, med sin Ånd, ta våre tanker og lede dem gjennom Bibelen. Halleluja! Hvilken Gud vi har! Jeg elsker Ham. Det som Gud skapte i sitt bilde, etter sin lignelse, var ikke en menneskelig skikkelse, men en åndelig skapning, med de samme egenskapene som skaperen selv. Og Han kunne si, i vår lignelse, eller vårt bilde, for også Hans engler var åndelige vesener.

GUDS ORD, ER GUDS TANKER.

Mens vi er inne på emnet om Guds lignelse, så kan vi ta for oss kollosenserbrevet hvor Paulus omhandler det samme emnet. Vi kan klarere dette nå, mens vi er inne på dette området i vårt budskap. Vi starter med Kol.1:12 - 15, ”Så I med glede takker Faderen, som gjorde oss skikkede til å få del i de helliges arvelodd i lyset, han som fridde oss ut av mørkets makt og satte oss over i sin elskede sønns rike, (Jesus Kristus) I hvem vi har forløsningen, syndenes forlatelse. Og han er et bilde av Gud den usynlige, den førstefødte fremfor enhver skapning;” La oss forvise oss om at vi vet, at denne Ham, i vers 15, er den Herre Jesus Kristus. Men på samme tid må vi forstå, at det er ikke hans kjød som er avbildningen av den evige usynlige Gud. Det er Ånden som bor i ham, det er tale om. Vi leser vers 16, og så må vi gå til Johannes 1. Der får vi forklart om hvem som skapte alle ting. Merk dere at det fremdeles tales om Jesus Kristus. Paulus sier, ”for i Ham er alle ting skapt, de i himlene og de på jorden, de synlige og de usynlige, enten det så er troner eller Herredømmer eller makter eller myndigheter; alt er det skapt ved Ham og til Ham,” For noen synes nok dette som om skriften mot går seg selv, og for andre synes det klart at Jesus, Guds sønn, måtte være med Faderen i selve skapelsen. Ja de mener endog at det var sønnen som utførte skapelsen. Derfor skal vi også lese noen vers fra Joh.1:1,- og utover.”I begynnelsen var ordet, og ordet var hos Gud, og ordet var Gud.” Merk dere hva som står i vers 14: ”Og ordet blev kjød og tok bolig i blant oss.” Vi forstår at dette kjødet var Jesu kjød. Men dette kjødet hadde sin begynnelse for ca.2000. år siden. Det skjedde da Gud skapte en celle i Jomfru Marias liv, som hun senere fødte frem. Men hva da med den første skapelsen i 1.Mos.1? Og hva mener Paulus når han taler om at alle ting ble skapt ved Ham? Brødre og søstre, dere må bare forstå at Paulus hadde en åpenbaring om Guddommen, og han skrev til menigheter og venner, som hadde den samme åpenbaring som ham. De visste at Faderen bodde i sønnen, og at de to var ett. Derfor kunne han si at alle ting var skapt ved Ham.

Dersom vi går til den Greske forståelsen av Joh.1:1, så finner vi ut at ORDET der, er et uttrykk for EN TANKE, ET MINNE, og er også et

uttrykk for en uttalt tanke. Så det var Guds tanker som var i Ham, før der i det hele tatt var skapt noen ting. Og gjennom disse tankene ble alle ting skapt. Så la oss få det helt klart, når vi nå fortsetter lesingen i Joh.1:2, at uttrykket ORDET, slik det er brukt her, viser hen til Faderen, og ikke til sønnen. Og dersom det var Faderen som skapte alle ting ved sitt ord, så er det klart at Paulus visste det, og han tenkte da heller ikke i denne retningen (om sønnen) når han skrev disse sitatene til kollosenserne.

Joh.1:2, ”Han var i begynnelsen hos Gud. Alt er blitt til ved Ham, og uten Ham er ikke noe blitt til av alt det som er blitt til. I Ham var liv, (det tales fremdeles om Faderen) og livet var menneskenes lys.” Det livet som det her tales om i vers 4, er det evige liv. Og det er det evige liv som er blitt menneskenes lys. For det evige livet i mennesket, forklarer og gjør Guds hensikt og vilje kjent for dem. Dette evige livet skinte i mørket, og mørket tok ikke imot det. Ordet mørke her, peker hen på den onde og syndefulle verden, og innbefatter hele Satans demoniske makt og velde, så vel som de onde mennesker i verden. De kan ikke få tak på dette lyset, for det evige liv blir kun inngitt i dem som Faderen kjente eller visste om, før denne verdens grunnvoll ble lagt. Vers 10, sier, ”Han var i verden, og verden er blitt til ved Ham, og verden kjente Ham ikke. Han kom til sitt eget, og Hans egne tok ikke imot Ham.” Han, Faderen, var i verden, (i sin sønns kjød) og verden ble til ved Ham, (før det i det hele tatt fantes noen sønn,) og verden kjente Ham ikke. Men når han kom til sine egne, i et menneskes skikkelse, så tok de ikke imot Ham. I stedet for å ta imot Ham, så dømte de sin egen Messias, til døden, ved å henge Ham på korset.

HVEM SKAPTE ALLE TING?

Jeg tror vi klart har vist for dere at Paulus ikke refererte til Sønnen når han skrev Kollosenserbrevet, at alle ting var skapt ved Ham. Vi forstår selvfølgelig at Guds sønn var i sin Faders bilde, og lignelse. Men sønnen (som sønn i kjød) var ikke sammen med Faderen i den originale skapelse. Da var Han bare i Guds tanker. Ja endog å si at ORDET var Sønnen, etter at sønnen kom inn i den verden, er ikke den korrekte fremstilling. Han var uttrykket for dette ordet, som vi pekte på, som viser tilbake til Faderens tanker i gjenløsningsprosessen. Det er grunnen

til at Jesus sa, ”Jeg kan bare gjøre det min Fader viser meg.” La oss nå lese Kol.1:19, og etterpå skal vi gå til Lukas. ”For det var Guds vilje at hele Guddommens fylde skulle ta bolig i ham.” Ja, Jesus Kristus, Guds sønn, var den fulle forklaring på alle de egenskaper som bodde i Faderen. Det var måten Gud valgte å vandre blant menneskene på. Han tømte ikke sin eksistens, og evne til å være alle steds nærværende, ved å komme ned å bo i Den Herren Jesus Kristus. Nei han fyllte ganske enkelt sin Sønn med alle de egenskaper som bodde i Ham (Faderen). Det er som å ta et glass, halvfullt med vann fra springen, og fylle det til topps. Alle de mineraler som Stillehavet inneholder vil være der, men du har ikke nødvendigvis hele Stillehavet i glasset. Du kunne sannelig holde frem dette glasset å si, at fyllden av stoffene i Stillehavet finnes i dette glasset. Forstår du hva jeg mener her? Alle egenskaper som var i Faderen, var til stede i sønnen. Men sett ut fra kjødet, så var Jesus menneskelig på alle måter. Dette tar oss tilbake til Lukas 1:27, hvor Gabriel ble sendt til Nasaret, ”til en jomfru som var trolovet med Josef, av Davids hus. Og jomfruens navn var Maria.” Dersom jeg skulle reise til Israel for å finne en slik person, og aldri hadde vært der før, så ville jeg uten tvil ha spurt meg for underveis. ”Kunne du fortelle meg hvordan jeg skal komme frem til Nasaret?” Så ville jeg til slutt ende opp i Nasaret. Der ville jeg også spørre meg for. ”Hvor kan jeg finne en jomfru ved navn Maria, som er trolovet med Josef?” Forstår du hva jeg mener her? Engelen visste hvor han skulle, og hvordan han skulle finne denne spesielle jomfruen, Maria. Han tok ikke feil. ”Og engelen kom inn til henne og sa: Vær hilset du benådede! Herren er med deg; Velsignet er du blant kvinner!” Katolikkene liker meget godt disse versene. ”Men hun ble forferdet over Hans ord, og grunnet på hva dette kunne være for en hilsen.” Med andre ord, hva er dette for en hilsen? Hva er det han vil med dette? ”Og engelen sa til henne: frykt ikke, Maria! for du har funnet nåde hos Gud, og se du skal bli fruktsommelig og føde en sønn, og du skal kalle Ham Jesus.” Enda Esaias hadde sagt at han skulle kalles Imanuel, så sa engelen til både Josef og Maria, at hans navn skulle være JESUS. Så det var ikke oppstått noen feil her. Imanuel betyr, GUD MED OSS, men det var ikke det navnet han skulle bære, for navnet var Jesus, og det dekker alle de egenskaper som bodde i Faderen. Dette ble da i fullstendig harmoni med Esaias 9:6, som da gir alle disse titlene på ham. Selv finner jeg det meget interessant å lese Esaias 9:6, at Gud

kunne si det på en slik måte, på vegne av mennesker som var på leting etter Messias, frelseren, som skulle komme. ”For et barn er oss født, en sønn er oss gitt.” Simon og Anna, var begge gode eksempler på slike mennesker i Israel, som søkte etter, og lengtet etter den dagen da deres lovede forløser skulle komme.

SIMEON OG ANNA I TEMPLET.

I Luk.2:25, sies det om Simeon, ”Og se, det var en mann i Jerusalem ved navn Simeon, og denne var rettferdig og gudfryktig og ventet på Israels trøst; og den Hellige Ånd var over ham, (han ventet på Israels trøst og forløsning.) ”Og det var åpenbart ham av den Hellige Ånd at han ikke skulle se døden før han hadde sett Herrens salvede. (Dersom dette hadde vært referert på samme tid som det skjedde, så ville ikke uttrykket, den Hellige Ånd hva vært brukt. Da ville det uten tvil vært sagt, at Ånden hadde åpenbart det for ham.) ”Han kom drevet inn i Tempelet, og da foreldrene førte barnet Jesus inn for å gjøre med ham som skikk var etter loven, da tok han ham på sine armer og lovet Gud og sa: Herre! nu lar du din tjener fare herfra i fred, etter ditt ord; for mine øyne har sett din frelse, som du har beredt for alle folks åsyn, (men det var bare noen få som registrerte hvem dette barnet var) et lys til åpenbarelse for hedningene, og en herlighet for ditt folk Israel.” (Merk deg her at det også innebærer en profeti om et løfte til hedningene.) Dette barnet var enda ikke blitt Herrens salvede, men siden Simeon talte en profeti, så er alt skrevet i en positiv fremstilling. Jeg kan se for meg denne overgitte gamle mannen, som daglig hadde sett frem mot dette lille barnet, og med forventning studert de små barn som ble båret frem der. For han visste at han ikke skulle smake døden, før han hadde sett Herrens salvede, den Messias som skulle komme. I det naturlige så var det ikke noe annerledes ved det barnet Maria og Josef bragte frem. Han så sikkert ut som alle de andre, men jeg tror at Simeon og Anna så et lys rundt ham, som ikke de andre kunne se. I tillegg var Guds ånd til stede for å si, (dog ikke med lydelig røst for alle) dette er det som dere har ventet på å få se. Han kunne, uten tvil, gå bort til Maria og si, kvinne, kan jeg få holde ditt barn? Kanskje rant det tårer nedover hans kinner, mens han holdt barnet i sine armer, og han begynte å be og lovprise Gud, som hadde vært så trofast mot sitt løfte til ham. Så sa han, Herre, nå kan du la din tjener

fare herfra i fred, i henhold til ditt ord, for mine øyne har sett din frelse. Ved Ånden kunne han se hva dette barnet var forutbestemt til å gjøre. Var frelsen allerede utført? Bare i Guds sinn. Men alle ting beveget seg frem mot denne time. Simeon ville da være en død mann, lenge før Jesus skulle henge på dette korset. Derfor ville han heller ikke få se den dagen da hedningene skulle bli delaktige i Guds store frelsesplan. Men han frydet seg over å allerede kunne se dette for seg i Ånden, og at han kunne holde dette barnet i sine armer, som han visste en dag skulle oppfylle det som han hadde sett i Ånden.

La oss lese litt mere. Vers 33. ”Og hans far og hans mor undret seg over det som ble fortalt om ham.” (Her var det en mann som åpenbarte ting som gikk langt utover det som Herrens engel hadde åpenbart for dem, da engelen hadde kommet til dem personlig. Denne mannen sto der, og holdt det lille barnet i sine armer, og begynte å fremsi en profeti som velsignet dem.) Vers 34, ”Og Simeon velsignet dem, og sa til hans mor Maria: Se, denne er satt til fall og oppreisning for mange i Israel, og til et tegn som blir motsagt; men også din sjel skal et sverd gjennomstinge, for at mange hjerters tanker skal bli åpenbart.” Guddommen var ikke engang inn i bildet på dette tidspunkt. En hver henvisning til Herren, og den Hellige Ånd, peker tilbake til den store evige Elohims Ånd, som ER før noen ting ble skapt. Den samme Ånd hadde talt til en eldre kvinne ved navn, Anna, og hun kom også frem i det Simeon leverte barnet tilbake til sin mor. Så la oss lese versene:36 – 38, og høre hva hun hadde å si, i den samme Ånd som det Simeon profeterte i. ”Og der var en profetinne, Anna, Fanuels datter, av Asers stamme; hun var kommet lang ut i årene, og hadde levd med sin mann i syv år etter sin jomfrustand, og nu for seg selv som enke inntil en alder av fire og åtti år; hun vek aldri fra tempelet, (kvinnene hadde ikke tillatelse til å komme inn i det indre av templet, men de var innenfor templets murer.) men tjente Gud med faste og bønn natt og dag.” Merk dere hva Lukas sier om henne. ”Og hun trådte til i samme stund (akkurat når Simeon var i ferd med å levere barnet tilbake til sin mor) og priste Gud, og talte om ham til alle dem som ventet på forløsningen for Jerusalem.” Hun talte til alle dem som trodde på Esaias profetier, og som stolte på at Herren skulle oppfylle dem. Gud har aldri mistet noen av brikkene i det puslespill som han setter i sammen. Alt faller inn på sin rette plass, og også på den rette

tid, slik det er bestemt til å være. Det er derfor vi ikke behøver å frykte, eller være engstelig over menighetens bortrykkelse, og det som måtte hende før det skjer. Gud har fullstendig kontroll over det hele.

UTDANNELSE PRODUSERER MENNESKER SOM GJØR SEG SELV TIL TROENDE.

Herrens engel fortalte Maria at hun skulle bli fruktsommelig, og føde en sønn, og at hun skulle kalle ham Jesus, og så fortsetter han ved å si, ”Han skal være stor og kalles den høyestes sønn: (med andre ord, dette barnet skulle bli et meget spesielt barn, og skulle bli kalt den Høyestes Sønn. Her har vi det igjen. Dersom Gud, kjent som Faderen, er den Høyeste, da ville det være umulig med tre personer i Guddommen, med lik autoritet.) Og Gud Herren skal gi ham hans far Davids trone, og han skal være konge over Jakobs hus evinnelig, og det skal ikke være ende på hans kongedømme.” Tiden vil altså passere rette fra tusenårsriket og over i evigheten. ”Men Maria sa til engelen: Hvorledes skal dette gå til, da jeg ikke vet av mann? Og engelen svarte henne: Den Hellige Ånd skal komme over deg, og den Høyestes kraft skal overskygge deg; derfor skal også det hellige som fødes, kalles Guds sønn.” Siden vi har lagt så meget tid i dette budskapet, for å prøve å rydde opp i mange tradisjonelle tanker, blant gudfryktige mennesker, så la meg ta anledningen her til å peke på det faktum igjen, at dersom Den Hellige Ånd, den Høyeste, og Gud, Faderen, ikke er den selvsamme Ånd, da hadde også Jesus mere enn én far. Jeg håper at dette er klart for deg, som leser sannheten, for dette er et så viktig punkt, i forståelsen av Guddommen. Treenighetslæren er så vanlig trodd blant hedningene. Så tenk på dette et lite øyeblikk, før vi går videre.

Alle som måtte ha en vanlig forståelse, vet at den som måtte gjøre en kvinne fruktsommelig, vil også automatisk bli far til det barnet som fødes. Det vil da også være tilfelle med Faderen, Den Hellige Ånd. Så går vi til Matt.1:20, hvor vi hører at Maria var blitt fruktsommelig ved den Hellige Ånd, (Guds Ånd.) Derfor når hennes barn, Jesus, bare kan ha én far, og denne far er den store evige Ånd, skaperen, hvem kan da få seg til å tro at den Hellige Ånd skulle være en helt annen person i Guddommen? Endog hedningene, før Jesu Kristi komme, visste at et

barn, født av en kvinne, bare kunne ha én far. Så hvorledes kan da et folk som sier seg å være opplyst ved Guds ånd, gå rundt å tro på noe som er helt umulig, noe slikt tøv. De (som tror på treenigheten) sier selv at dette er et stort mysterium, og at vi ikke skulle prøve å forstå det. Og det er sant brødre og søstre, det er en god ting at de sanne Guds barn ikke behøver å forstå et slikt sludder. For skulle de det, så ville de ikke kunne ha et stille minutt i sitt sinn. Du ville aldri vite hvordan du skulle be. Du ville ikke vite hvor mange troner det er i Himmelen, og heller ikke visste du hva som var i vente når du kom dit. Med en treenighetsfortståelse av Guddommen, og et lukket sinn for noe annet, så ville du, jo mere du studerte Bibelen, dess mere forvirret ville du bli. Det er grunnen til at disse store Teologene må bruke et slikt vanskelig språk. Det er bare en unnskyldning for å dekke over sin åndelig uvitenhet. De har ikke fått disse tanker og ord ut av Bibelen, det vet jeg i alle fall. For Bibelen er skrevet på en meget enkel måte, og enda de ulærte vil kunne forstå den, dersom de hadde Guds ånd til å lede seg gjennom den. Derfor sier jeg til deg, hvem enn du måtte være, dersom du venter at din utdannelse skal åpenbare Gud for deg, så søker du forgjeves. Gud finnes ikke på denne veien. Sa ikke Jesus selv ”Sannelig, sannelig sier jeg eder, uten at dere omvender eder, og blir som et barn, kommer I ingenlunde inn i Himmels rike.” Det betyr at vi må ta imot ham med et barns sinn og tillit, og la den Hellige Ånd lære oss det vi trenger å vite. Vi finner det aldri ved utdannelse, eller med eget strev her i livet. Noen mennesker har brukt hele sitt liv i menighetene, om så kan sies, og de er fremdeles like fortapt som alle andre, fordi de har aldri kommet til den Herre Jesus Kristus på den måten som Han vil akseptere det. ”Hvordan kan det være slik, forkynner? Brødre, det er bare én vei, og det er den veien som Peter fremla for disse ortodokse jødene i Ap.gj.2:28, når de til slutt spurte, menn, brødre, hva skal vi gjøre? Peter svarte dem og sa, ”Omvend dere, og enhver av dere la seg døpe i den Herre Jesu Kristi navn, til syndenes forlatelse, så skal dere få den Hellige Ånd.”

Alle disse jødene, var allerede religiøse, akkurat som vi finner det blant så mange i dag. Men de trenger å bli født på ny for å kunne komme inn i Guds gjeløsningsplan. Og det gjelder også mange av dere i dag. Din fars eller mors religiøse liv, eller kristne vandring, vil ikke kunne få deg inn i Guds rike. Det kan nok få deg til å gå til kirke. Det kan også få deg

til å gjøre alt det de sanne troende gjør. Men sannheten er, at hvor meget du enn gjør, (dersom du gjør det kun for gjerningenes skyld) hvis du ikke blir født på ny, så vil du kun være en hykler, eller en som gjør seg selv til en troende. Bli nå ikke sint på meg. Jeg forsøker bare å hjelpe deg. Det er Guds ord som krever at du må bli født på ny, for å kunne komme inn i Guds rike. Og ingen av dere skulle vel være nødt til å bli fortalt, at dere må bli født på ny. Dersom du ikke er sikker på, uten skygge av tvil, at du er født på ny, da er sjansene store for at du ikke er det. For Guds Ånd bærer vitnesbyrd sammen med din ånd, at vi er sønner og døtre av Gud. (!.Joh.5:10. Rom.8:16.) Derfor, om du ikke har det vitnesbyrde i deg, så vil alt ditt arbeide være forgjeves. I Rom.8:9, siste del, står det ”Dersom noen ikke har Kristi Ånd, da hører han ikke Ham til.” Dersom du er for høyt oppe i kirkens toppledelse, for å kunne ydmyke deg, og adlyde evangeliet i henhold til Guds eneste sanne vei, ja da vil du leve hele ditt liv som en tilgjort, gjøre seg selv-troende, og du vil komme til å dø i din syndefulle tilstand. Og det eneste holdepunkt du ville ha i ditt liv, er hva folket mente om deg. Og det har ikke noen evighetsverdier. Lydighet er bedre en noe offer, sier Guds ord, og det gjelder uansett hvor du måtte befinne deg på rangstigen.

JESUS VÅR ELDRE BROR.

Dersom du har fulgt meg så langt i budskapet, og du fremdeles tror på treenigheten, så klandre ikke meg dersom du blir forkastet av Gud. For jeg har fortalt deg sannheten, og jeg har ikke spurt deg om noe til gjengjeld. Jeg har ikke noe å selge, og jeg forsøker ikke å gjøre et stort navn av meg. Jeg forsøker kun å adlyde det kall som jeg tror Gud har lagt over mitt liv. Dersom du har bedre ord å bruke, for å uttrykke sannheten med, så bruk dem. Du fornærmer ikke meg. Jeg må bare bruke det jeg har fått. En ting vet jeg dog, når vi kommer over i Åp.21, og 22, så vil vi være tilbake rett der som det hele startet, i Edens have, og der skal alle tro på en Gud, og Han skal være alt i alle, akkurat som apostelen Paulus sa det i 1.Kor.15:28. Gud vil da fullkomment være tilbake i sin familie, og forbli det i evigheters evighet.

I 1.Kor.15:24-28, sier Paulus: ”Deretter komme enden, når han overgir riket til Gud og Faderen, etter at han har tilintetgjort all makt og all

myndighet og velde. For han (JESUS) skal være konge inntil han får lagt alle sine fiender under sine føtter. Den siste fiende som tilintetgjøres, er døden.” Så brødre og søstre, den herlige dagen skal komme, da Jesus ikke lengere skal ha noen funksjon i gjenløsnings tjenesten, for da skal hele Guds tapte skapelse være ført tilbake til den posisjon Adam hadde, før han falt. Jesus skal da bli vår eldste bror (Hebr. 2:11.) i den store Guds familie.

Bro. Jackson, betyr det da at Jesus skal miste noe. Nei, det betyr at vi skal vinne noe, slik at vi alle kan bli Ham lik. I realiteten er det ikke at Jesus taper noe, det betyr ganske enkelt, at denne fredens ambassadør har fullført sin tjeneste, og ikke lengere har bruk for de egenskaper som han bar gjennom sin gjenløsningsrolle. Betyr det da at alle mennesker vil bli fullkomne akkurat som Jesus? Ja, det er det hele gjenløsningen går ut på, å føre oss tilbake til det originale. Da Adam ble skapt var også han uten synd, og hadde de samme egenskaper som den Gud, som skapte ham. Det er hva det betyr å være skapt i Guds lignelse, eller bilde. Adam var Guds første sønn, men Jesus var den førstefødte sønn. Adam ble skapt ut av intet. Jesus ble tillatt å passere gjennom Guds lov om reproduksjon, fra kjødets synsvinkel. Med andre ord, Gud gikk utenom den seksuelle akt mellom mann og kvinne, og skapte ganske enkelt et befruktet egg i Marias liv. Så lot han kvinnens legeme føre det fra stadium til stadium. Derfor ut fra synspunktet om Jesu kjød, så er det laget av det samme karbonet, hydrogenet, oksygenet, og vannet fra jorden, som alt annet kjød er laget av, gjennom det Maria drakk og åt.

Ved å gå utenom den nedlagte lov om reproduksjon, det er at en sæd fra mannens liv befrukter kvinnens egg, skapte han altså det levende elementet i Marias liv, ved det talte ord. Jesus ble født av en kvinne som alle andre barn, men han hadde ikke noen av de syndige egenskaper i seg, som det resten av oss har. Det er et biologisk faktum at alle barn, født inn i denne verden, er kommet som et resultat av en seksuell forbindelse mellom mann og kvinne, og barnet vil da ha like mye arvelige egenskaper i seg, fra dem begge. Så uansett hvilken forståelse du måtte komme til, så måtte Gud skapt en fullkommen sædspire og et fullkomment egg, i jomfruens liv. Og det er den eneste grunnen til at det kan bli sagt om Jesus, at han var fullstendig uten synd. Han var

fullkommen på alle måter. Han hadde alle Guds egenskaper, men han var fremdeles ikke en Guddom før den dagen da Johannes døpte Ham i elven Jordan, hvor Guds Ånd kom ned over Ham, fra Himmelen i legemlig skikkelse, (som Lukas sier det) som en due. I det øyeblikk kom det en røst fra Himmelen som sa, ”du er min sønn, den elskede, i hvem jeg har velbehag.” Fra det øyeblikket og fremover, var den evige Gud inkarnert i Jesu Kristi kjød. Fra det øyeblikket og fremover, var Gud kledd i kjød og blod. Men alt det andre snakket om den evige Guds sønn, er ukorrekt. For inntil for 2000.år siden, fantes sønnen Jesus, kun i Guds tanker. Sønnen var i Guds tanker endog før denne solen ble skapt, eller månen og stjernene. Ja før denne jomfru, som skulle bære frem dette barnet var påtenkt, så var Han i Guds tanker. Men ikke før for 2000 år siden, fikk denne sønnen sin materielle eksistens, eller skapelse.

Han vokste opp i 30 år, og hele denne tiden var han Guds sønn, og han talte som en Guds sønn. Det forstår vi fra hans tale i Templet, som 12.åring. Maria og Josef hadde lett etter ham, uten å kunne finne ham. Og når de fant ham, så satt han der blant de skriftlærde, og hørte på dem, og stilte dem spørsmål. Og når Maria spurte ham om hvorfor han hadde oppført seg slik mot dem, får de dette svaret: ”hvorfor lette dere etter meg, visste dere ikke at jeg måtte være i min Fars hus?” De forsto nok ikke til fulle hva han mente, men vi kan være forvisset om at han visste hvem som var hans Far, og han holdt på å lære alt om Ham.

JESU FØRSTE MIRAKEL.

Katolikkene vil fortelle deg, at som liten gutt skapte Jesus fugler, osv.: Men jeg er her for å fortelle deg at, denne fullkomne Guds sønn, ikke i det hele tatt gjorde noen mirakler, før etter at han var blitt døpt av Johannes. Jeg vet at dette kan skape problemer for dere, men jeg kan bevise dette med skriften til alle dem som vil anerkjenne skriftens autoritet. Det er sant, som vi allerede har pekt på, at alle profetier om Ham, ble talt med en positiv ordlyd, som om det hadde hendt. ((Tenk bare på Esaias: EN SØNN ER OSS FØDT)) Men de ble bare effektive, i det han ble salvet til å oppfylle dem. Du vil nok huske, at etter han ble døpt, så ble han av Ånden drevet ut i ørkenen, for å testes av Satan. Der er det at han beviser sin identitet som den fullkomne Guds sønn. Før den

tid, hadde han ikke gjort noen mirakler. Vi kan gå til Joh.2, og bevise det. Der kommer han til en bryllupsfest i Kana i Galilea, og da de gikk tom for vin, kom Maria til Ham og sa, ”De har ikke vin.” Merk deg hva han sa til henne. ”Kvinne, hva har jeg med deg å gjøre? Min time er ennå ikke kommet.” Det var ikke Gud som talte der; det var sønnen som talte. Han visste ikke enda hva han skulle gjøre i denne saken. Han visste bare at tiden var ennå ikke kommet for Ham, til å gjøre noe med det. Han ventet på Faderens beskjed, i lydighet. Men Maria ignorerte Hans svar, og sa til tjenerne: Hva enn han ber dere gjøre, gjør det. Han ble virkelig satt i et hjørne her.

Men Faderen hadde ikke forlatt Ham, for på samme tid, ser han på disse tjenerne og sier, ”fyll disse karene med vann, og de fylte dem til randen. Jesus sa til dem: Øs nu opp bær det til kjøkemesteren.” Jeg behøver ikke å fortsette her. Dere kjenner alle historien. Det de serverte fra disse vannkarene, var den beste vin, noen av dem hadde drukket. Dette vin underet var hans første mirakel. Vers 11. forteller oss det. Men jeg vil at du skal vite, at de ordene: FYLL KARENE MED VANN, var ikke sønnens ord; de var Faderens ord. Faderen og sønnen er nå i en fullkommen enhet, om jeg da kan ordlegge meg slik.

Faderen og Sønnens Ånd, er èn Ånd, og fra den tid, og gjennom resten av hans tjeneste på jord, så kan du en gang høre Ham tale som Sønn, og en annen gang, hører du Ham tale som Faderen. Dette er hva treenighetsforkynnerne aldri kan få seg til å begripe. De hører Ham be til Faderen, og så sier de: det må være flere enn èn, ellers så måtte jo Jesus be til seg selv. Nei venner, la ikke Djevelen få lurt dere inn i slike gater. Det faktum at Faderen, Ånden; bodde i sin Sønn, eliminerer ikke Sønnen, og rokker heller ikke ved Faderens evne til å være alle steds nærværende i universet. Så selv om hele Guddommens fylde bodde i Jesus legemlig, så gikk han ikke inn i seg selv når han ba. Han talte til den alle steds nærværende Ånd, akkurat som vi gjør det. Er dette klart nå? Forstår du det nå? Dette kan gjøre det litt klarere for noen av dere. Det vil ikke kunne bli akkurat det samme, men det kan bli brukt av både Gud og en person, mens det er den samme røsten som taler. En person kunne tale om et menneskelig emne i det ene minuttet, og i det neste kunne Guds Ånd salve Ham til å tale, SÅ SIER HERREN. Det ville

være de samme vokalene som ble brukt i begge tilfeller, men ordet, SÅ SIER HERREN, Ville ikke komme fra den menneskelige Ånd. Den ville komme fra Guds Ånd, som bodde i Ham. Den store forskjellen her, er at Jesus hadde Guds Ånd iboende i seg, UTEN TILMÅLING, mens vi andre har denne Ånden etter mål. Du kan gå til Joh. 3:34, og se hva Johannes sier om Jesus Kristus. ”For han som Gud har utsendt, taler Guds ord; for Gud gir ikke ham ånden etter mål.” Med andre ord, her var det en Sønn som helt hadde overgitt sin vilje i Faderens hender i alle ting. Derfor gav Han ham hele sin fylde. All kraft og autoritet ble gitt Ham for å oppfylle Hans misjon og hensikt. Men når Sønnen utførte en kraftig gjerning, eller brukte sin autoritet, så skjedde dette med Faderens anvisninger, og ikke etter sønnens.

JESU TREFOLDIGE TJENESTE PÅ JORDEN.

Dette store emnet om Jesu Kristi menneskelige og Guddommelige side, vil naturlig nok bli for stor for oss, til å kunne forstå med det naturlige sinn. Og det er grunnen til at så mange religiøse mennesker ned gjennom tidene, ganske enkelt har gitt det hele en tradisjonell fortolkning, fordi de ikke forsto det. Og de har bare latt det hele fortsette slik. Men tradisjoner, i en åndelig persons sinn, er et mørke, mens sannhet for det samme sinn er lys. Det er grunnen til at Johannes sa, at det sanne lys, opplyser hvert menneskes sti, eller er gjort mulig for alle mennesker. Men ikke alle mennesker vil dermed motta dette lyset. Og her ligger fordømmelsen. De som elsker mørket fremfor lyset, blir forkastet av Gud. Deres tradisjoner er ikke akseptert for Ham. Du må gjerne tro på eksakt samme måte som din gamle bestemor gjorde, og fremdeles kan du vandre i mørke. For sannhet er gjort tilgjengelig for deg, som ikke var restaurert på hennes tid, og det er det Gud ser på.

De skriftlærde, og Fariseerne på Jesu tid, hadde sine tradisjoner, som talte om den store åpenbaring som skulle komme. Men når den kom, så kom den i en slik enkel versjon at de var ikke i stand til å rive seg løs fra deres tradisjoner, så de kunne motta den. Dette store lyset vandret om i Jerusalems gater i Hans enbårne sønns kjød, og bare dem som Faderen åpenbarte det for, var i stand til å se det. Det er hva Jesus sier selv,

”Ingen kan komme til meg, uten at Faderen drager ham.” Jødene skulle se Faderen i Jesus, (Joh.14:7-11) men disiplene skulle se Jesus i menigheten. (Joh.16:16-17)

Jesus hadde en trefoldig tjeneste i å åpenbare Faderen for jødene på den tid. Han skulle åpenbare Hans navn, hans ord, og hans tjeneste. Alt dette skjedde gjennom Jesus Kristus. I Joh.14:9, sier han til Filip. ”Den som har sett meg, har sett Faderen.” Hvorfor sa han det slik? Jo, fordi Filip akkurat hadde sagt, Herre, vis oss Faderen, og det er oss nok. Du må ha Åndelige øyne for å kunne se Faderen i Jesus. I Joh.14:10, sier Jesus, ”Tror du ikke at jeg er i Faderen, og Faderen i meg?” Den slags sammenblanding ville være fullstendig håpløs å se for den som ikke er åndelig. ”De ord som jeg taler, er ikke mine (det er Sønnen som nå sier dette) men Faderens som bor i meg, Han gjør sine gjerninger. Tro meg, at jeg er i Faderen og Faderen i meg, men hvis ikke, så tro det dog for selve gjerningenes skyld!” Merk dere nå i versene 13-14, hvordan Faderens navn blir åpenbart. Faderens gjenløsernavn, er navnet til Sønnen, så derfor sier Han, ”Og alt det dere ber om i mitt navn, det vil jeg gjøre, for at Faderen kan bli herliggjort i Sønnen.” Hvordan ville Faderen bli herliggjort? Fordi det er på grunn av Faderens autoritet og kraft, at Sønnen er i stand til å tjene med de gaver, som går over det naturlige området for mennesket. Vers 14: ”Dersom dere ber om noe i mitt navn, så vil jeg gjøre det.”

HANS ORD, HANS TJENESTE, HANS NAVN.

Merk dere vers 26. ”men talsmannen, den Hellige Ånd, som Faderen skal sende i mitt navn, Han skal lære eder alle ting, og minne eder om alle ting som jeg har sagt eder.” Det er gjennom Faderens autoritet, at Kristi Ånd er utgytt i våre hjerter. Det er mange skriftsteder som vi kunne ha lest, som viser at Jesu misjon var å åpenbare Faderen for menneskene, men la oss ta noen vers i Joh.17, hvor Jesus var i bønn til sin Far. Der finner vi i vers 3, ”Og dette er det evige liv at de kjenner deg, den eneste sanne Gud, og ham du utsendte, Jesus Kristus. Jeg har herliggjort deg på jorden idet jeg har fullbyrdet den gjerning som du har

gitt meg å gjøre.” Her kan vi se at han hadde gjort Faderens gjerninger , og i vers 6, ser vi at det var Faderens navn som ble åpenbart gjennom ham. ”Jeg har åpenbart ditt navn for verden, de var dine, og du gav meg dem, og de har holdt ditt ord. (Dette skjedde gjennom Guds forutkjenskap, eller som vi også kaller det: utvelgelse.) Vers 7. ”Nu vet de at alt det du har gitt meg, er fra deg;” Merk dere også vers 8, ”for de ord som du gav meg, har jeg gitt dem, og de har tatt imot dem og kjent i sannhet at jeg er utgått fra deg, og de har trodd at du har utsendt meg.” Så det er Faderens gjerninger og Faderens ord, og Faderens navn, som ble åpenbart gjennom disse 3 ½ år, som Jesus vandret med dem.

Så går vi tilbake til Joh.14:12, hvor vi kan se noe annet. Det var ikke bare Jesus som skulle gjøre Faderens gjerninger, men alle de som trodde på Ham, skulle gjøre det samme. ”Sannelig, sannelig sier jeg eder: Den som tror på meg, han skal også gjøre de gjerninger jeg gjør; og han skal gjøre større enn disse; for jeg går til min Fader.” Dette lar oss få se, at det er Guds navn, Guds gjerninger, og Guds ord, som er åpenbart for det jordiske menneske, når det sanne evangeliet blir forkynt. Men intet av dette blir åpenbart gjennom forkynnelse av menneskets tradisjonelle fortolkninger. Treenighetsforkynnerne taler om Hvordan Gud ble inkarnert i Jesus Kristus, men de forstår det ikke, for ellers ville de ikke kunne tro på tre personer i Guddommen. De taler om den enbårne Guds sønn, men stanser aldri opp for det faktum, at han ble gjort av Faderen. Han kunne umulig ha tatt del i skapelsen av den første Adam. Men bro. Jackson, Bibelen sier da at alle ting ble skapt ved Ham? Ja jeg vet det. Vi har allerede vært gjennom det nå. Men du fikke ikke tak i åpenbaringen av det. Alt ble skapt ved Ham (ved Ånden, som er Faderen) som bodde i sønnen, Jesus Kristus. Brødre og søstre, det kreves en åndelig åpenbaring for å kunne vandre i sannhet. For enda de gamle Egypterne trodde at Gud i Himlene var inkarnert i kjød. Men det kjødet som de trodde på, og så på, var ei ku. Jeg har sett gravkamrene hvor de la deres hellige kyr. De var like så religiøse i sin tro, som det du er. Vel du kan si, men det må da være ren åndelig dårskap. Jeg er enig i det. Men det er en like stor åndelig dårskap å tro, at Gud er tre personer. Det er hedningedom.

HVA KOM NED FRA HIMMELEN?

Bro. Jackson, jeg kan fremdeles ikke forstå hvordan Jesus kunne be til Faderen, å si. ”Fader, herliggjør meg hos deg selv med den herlighet jeg hadde hos deg før verden var til,” dersom Jesus i det hele tatt ikke kom ned fra Himmelen. Jesus selv sa jo, ”Jeg er utgått fra Faderen, og er kommet inn i denne verden, og jeg skal forlate denne verden igjen, å gå til min Fader.” Vel, la oss gå tilbake til Jesu fødsel å se på noen realiteter, for når dette budskapet er avsluttet, så ber jeg om at enhver av dere vil kunne være i stand til å skjønne dette, på hvilken måte Gud var i sin sønn Jesus, og hvordan han utførte det, og på hvilken måte han også er i et hvert gjenfødt hjerte. I generasjoner har jødene sett etter oppfyllelsen av profetiene om deres lovede Messias, og de visste at deres Messias skulle være en mann, salvet med den Guddommelige ånd fra Gud. Men de, som alle andre religiøse mennesker, ga hele denne skrift en menneskelig fortolkning, og de stengte sine tanker, og gjorde dem så snever, at de ikke var i stand til å se sin Messias når Han kom slik Gud ville at han skulle komme. Etter det menneskelige resonnement, skulle nok Jesus Kristus vært annonsert for de religiøse lederne på den tid, og ikke for noen andre. Men Gud kjenner hjertene og de innerste tanker hos hvert menneske, og han hadde en annen oppfatning av det hele. For det første lot Han ham bli født under de mest uvanlige omstendigheter. Det var ingen stor høytidelig (menneskelig sett) annonsering, som ledet frem mot hans fødsel. Selv Maria visste ikke nøyaktig når hun skulle føde ham som ble båret frem i hennes liv. Det er grunnen til at hun forlot Nasaret, og bega seg på vei til Betlehem, sammen med Josef, for å betale sin skatt. De hadde ikke tatt med seg de nødvendige ting, som tydet på at de forberedte en fødsel i Betlehem, mens de var der. Dette er nok grunnen til at han var svøpt i et klede, da hyrdene på marken gikk for å finne ham. Det klede var sikkert ikke noe annet enn saker som ble brukt på dyrene, og som hang der i stallen uansett. Tror du at en ventende mor reiser så uforberedt, dersom hun visste hun kom til å føde på reisen? dersom hun visste sann omtrent når det skulle skje, så hadde hun nok ordnet seg bedre.

Vel, hva gjorde da Gud, når barnet var født? Han sendte sine engler for å annonsere sin enbårne sønns fødsel. Men ikke til de religiøse lederne i Jerusalem. Nei, han kom til noen ydmyke hyrder som vokter sin hjord ute på markene i Judeas fjellbygder. Vi har allerede vært inne på det, men la oss gå tilbake til Luk.2:8, og lese noen få vers der. ”Og det var noen hyrder der på stedet, som var ute på marken og holdt nattvakt over sin hjord. Og se Herrens engel stod for dem, og Herrens herlighet lyste om dem, og de blev meget forferdet. Og engelen sa til dem: Forferdes ikke! for se jeg forkynner eder en stor glede, som skal vederfares alt folket! eder er i dag en frelser født, som er Kristus, Herren. I Davids stad. Og dette skal I ha til tegn: I skal finne et barn svøpt, liggende i en krybbe. Og straks var det himmelsk hærske som lovet Gud og sa: Ære være Gud i det høyeste, og fred på jorden, i mennesker hans velbehag!

Da engelen hadde faret bort, drog disse hyrdene straks inn til byen, for å finne den frelser som var blitt født. De fant ham nøyaktig slik som de var blitt fortalt. Han lå der på et leie av strå, svøpt i et gammelt klede, for å holde ham varm. Var han Guds sønn i det øyeblikket? Ja, det var han sannelig. For han er som alle andre barn som blir født inn i denne verden, sønn av den far som han kommer fra. Vi vet allerede at Maria ble fruktsommelig ved Guds Ånd. Og det utenom den seksuelle lov som Guds naturlige skapelse formerer seg ved. Derfor kan vi rent dogmatisk sett si, at den lille babyen som lå der, allerede var Guds sønn. Men her er det at jeg vil dere skal legge nøye merke til hva jeg sier. Kjødet som lå der, kom ikke fra oven. Hvert eneste molekyl var tatt fra jorden. Er det forstått? Hva var det da som kom fra oven? Hva var det som var sammen med Faderen i skapelsen? Det var det åndelige livet som bodde i denne lille skapningen, som kom fra Gud. Det er hva som kom fra oven. Men dette livet, var ikke Guddommen på det tidspunktet. Det var bare et fullkomment menneskelig liv, akkurat som det Adam hadde, før han var ulydig mot Gud, og fikk dødens sting, eller brodd i seg.

Med andre ord, Jesus var et menneske av kjød og blod, og den ånd som bodde i dette kjødet, vart det som kom ned fra oven. Men det var ikke Elohim's Ånd, Faderen over all skapningen. (Misforstå ikke) Det var livsånden, fra denne Ånd, som er opphavet til alt liv på jord. Kanskje du

bedre kunne forstå dette dersom du kunne stanse opp for, at ånden i alt liv på jord, kommer fra denne evige alle steds nærværende Gud, kalt Faderen. Men som vi allerede har sagt, det som gjorde at Jesus var uten synd, var at han ikke var kommet ved en seksuell forbindelse. Gud gikk utenom Josef og Maria, og unngikk deres arvelige egenskaper. Han ble plassert direkte inn i Marias liv, ved en skapelseakt. Det er grunnen til at Sønnen kunne be til Faderen, og også samtidig tale om at han var utgått fra Gud. Han visste nøyaktig hvem han var. Han visste også at han ikke hadde Guds evige Ånd iboende i seg, før etter at Johannes hadde døpt ham i elven Jordan. Da var han 30. år. Han visste at Josef ikke var hans genetiske far. Han var dog hans formynder, når det kom til respekt og underdanighet. Men rent genetisk fantes det ikke noe i ham som slektet på hverken Josef eller Maria. Men fra det menneskelige synspunkt så ble hun respektert som hans mor, fordi hun hadde båret ham frem. Det var også vanlig å referere til Josef som Jesu far, det kan vi alle forstå. Men det som er vanskelig å forstå, er hvordan et barn allerede i tolv års alderen, kunne ha en slik fullkommen forståelse og kunnskap om de Guddommelige ting. Brødre, slik ville vi alle ha vært om ikke Adam hadde gjort det han gjorde. Jesus hadde altså et fullkomment sinn gjennom hele sin barndom, men han måtte først vokse opp til sine manndoms år, og bli moden, før Guddomskraften ble utgytt over ham. Så, etter at han hadde fått Ånden av Faderen, måtte han enda bli testet og prøvet, for å bevise om han ville misbruke disse Guddommelige egenskapene. Derfor møtte han fristelsene der ute i ørkenen, etter at han var blitt døpt. Dette skjedde etter at Faderen hadde tatt bolig i sin sønn med sin Guddoms-fylde.

VALGET ER DITT.

Mange mennesker synes å ha den forståelse, at Guds barn ikke kan bli fristet. Men det er langt fra sannheten. Egentlig er det da prøvelsene begynner. For da er det at du har noe i deg som kan gå mot djevelen, og alle hans demoniske krefter. Men det som nå bor i deg, vil ikke tvinge deg til å følge den riktige vei, hver gang du blir prøvet. Han er der for å hjelpe deg til å seire, dersom det er din hensikt, i prøvelsen. Og Han er der for å irettesette deg dersom du gjør de gale valg. Men han vil ikke

tvinge deg til noe valg. Han vil selvfølgelig påvirke ditt valg, og til tider vise deg konsekvensene av hva et feil valg vil innebære. Men valget er fortsatt ditt. Slik var det også med Adam. Han ble ikke tvunget til ulydighet mot Gud, og han ble heller ikke lurt av Satan. Han visste godt hva Gud hadde sagt, ”På den dag du eter av dette tre, skal du visselig dø.” Men han gjorde det allikevel. Det var hans eget valg. Og gjennom dette førte han dødens brodd, ned gjennom til hele den menneskelige rase.

Da Jesus ble fristet ute i ørkenen, så var allerede Guddommens fylde iboende i Ham. Paulus taler om det i Kolosenerbrevet. Han kunne ha gjort hver eneste sten der i ørkenen til brød, om Gud ville det slik. Men den lydige sønnen avsto fra å bruke sin overnaturlige makt, bare for å tilfredsstille kjødets behov. Du vil kanskje si, dersom Faderen allerede hadde forenet seg med Sønnen, hvordan kunne han da bli sulten? Jo du vet, dette forandret ikke hans kjød, det menneskelige kjøtt og blod. Guds sønn måtte fremdeles ha mat for å fortsette videre, slik som alle oss andre. Den store forskjellen er at han stappet ikke i seg, slik som mange av oss andre gjør det. Det som han gjorde, som Guds Sønn, ville sette et fullkomment eksempel for alle mennesker, som senere skulle bli satt på et eller annet valg mellom rett og galt. Han beviste ikke dette bare som voksen, men gjennom hele sitt liv. Det ville være galt av oss å tro at ikke Jesus engasjerte seg i lek med andre barn, når han vokste opp. Jeg tror han likte lek, men var ikke ute på gatene og kastet sten på naboens kameler, eller var ute for å stjele, eller drive øvelsesskyting i bakgårdene. Hans sinn var stadig opptatt med, hvorledes han skulle være Faderen til behag. Ikke Josef, men sin virkelige far, den evige Ånd.

Når vi blir født på ny, så vil Gud at vi skal få et sant bilde på den fullkomne Guds Sønn, og rette vårt liv etter det. Jeg snakker ikke her om overnaturlige syner, men bare det å få se Jesus i skriften på en virkelig måte. Når vi ser hvor Han alltid søkte å være Faderen til behag, så vil det også mane oss til å gjøre det samme. Dette er en realistisk del av vår vekst i den Herre Jesus Kristus. Det er en underfull ting å kjenne sannheten. Men det er et trist syn å se mennesker, som sier seg å kjenne

sannheten, og egentlig lever langt under den moralske standard, ja endog lavere enn mange hedninger.

Så har vi en annen gruppe mennesker, som kan bruke hele sitt liv på å løpe rundt over alt, for å være vitne til noen overnaturlige hendelser. men samtidig gir de ikke mye for den sanne Kristi lære, og heller ikke skikker seg etter de Kristne moralske lover. Disse synes å tenke om de Åndelige Guds gaver, på samme måte som barn gjør med de nye leker de får. De vil leke med dem en stund, får så å kaste dem i fra seg og prøve noe annet. Skjønner du hva jeg mener? Jeg har vært på møter hvor Åndens gaver har vært brukt som leketøy, og jeg er sikker på at du har sett det samme. Men det skulle ikke være slik. Vi forstår jo at nybegynnere i Kristus ikke klarer å skjønne alt med en gang, etter at de har overgitt seg til Gud. Men det skulle ikke være noen unnskyldning for en slik person, når han går år etter år på det samme stadiet, uten å vokse i den Herre Jesus Kristus.

GUDS ORD ER VÅRT FORSVAR.

Nå vil jeg gjerne forklare noe for deg angående Guddommen. Vi har brukt et skriftsted mang ganger, men vi skal bruke det igjen. Det er hvor Paulus sier i Kol:2:9, ”For i Ham bor hele Guddommens fylde legemlig, 10, og I er fylt i ham, som er hovedet for all makt og myndighet.” Men hvor mange av dere skjønner at det fremdeles er ting, som den Evige Gud har holdt for seg selv? For at du ikke skal tro at det er motsetninger her, så må vi se hva Paulus sikter til, når han skrev disse ordene. Hva var hensikten med Jesu vandring i 3 ½ år her på jord? Hva skulle han utføre? Han skulle åpenbare Guds tanker om frelse for den fortapte menneskehet. Gjennom denne perioden var alt det som han trengte til for å oppfylle den delen av tjenesten, iboende i Ham. Men dere vet at profetene ikke bare talte om Ham som en frelser eller profet, men også som yppersteprest og konge. Derfor spør jeg deg, var han konge, når han gikk her på jord? Nei, han skulle bli konge. Var han en yppersteprest? Nei men han skulle bli det. Venner når han kommer for å oppfylle sin rolle som konge, så kommer han ikke til å te seg som en profet. Da han

var profet i blant dem, var han mild og kjærlig, men når han kommer som konge, skal han herske med jernstav.

Han har nå vært i forbønn for oss i snart 2000. år, for Guds trone, til hjelp for alle dem som måtte vende sine hjerter til Gud. Men når tiden kommer til å forlate nådestolen, vil denne tjenesten være over. Derfor, når du tenker på Ham med Guddommens fylde, så må du se det sammen med den hensikten Gud har med det hele. Hva enn for funksjon du finner Ham i, så vil han aldri arbeide utenfor den hensikt han kom i, med den tjenesten han har. Da Jesus var her i 3 ½.år, demonstrerte han ikke sine evner som konge, men Han viste dem den fullkomne Guds sønn, hvorledes han i alle ting underla sin vilje i Faderens hender.

Br. Jackson, hvordan kan vi til alle tider kjenne Guds fullkomne vilje? Gud er ikke urettferdig, og han vil aldri kreve av oss, at vi skal gå ut over det vi kjenner, men på samme tid har vi ingen rett til å forvente at Gud skal åpenbare mere av sin vilje til oss, dersom vi ikke er villige til å vandre med det som han allerede har gitt oss. Ett er i all fall sikkert, jo mere du vandrer med Ham, dess bedre vil du kjenne Ham. Men få aldri den forskrudde ide, at ved å vandre tett ved Ham, vil ikke Satan kunne forsøke seg på deg. Får du bare en liten down-periode av en eller annen grunn, så er han der med en gang. Du har sikkert gjort noe galt, sannelig Gud er ikke lenger glad i deg, eller så ville han ikke la deg lide slik, og en masse andre argumenter har han. Men uansett hva Djevelen kaster over deg, dersom du vet hvordan du skal bruke Guds ords sverd, så vil du alltid seire over ham. Paulus skrev i 1.Kor.10:13, ”Eder har ingen fristelser møtt som mennesker ikke kan bære; og Gud er trofast, som ikke skal la eder fristes over evne, men gjøre både fristelsen og dens utgang, så I kan tåle den.” De som vandrer nær Gud, vil alltid ha åndens sverd hendig for hånden, akkurat slik som Jesus hadde det når Satan kom for å friste Ham i ørkenen. Han sa til Ham, ”Dersom du er Guds Sønn, så si til disse steiner at de skal bli til brød.” Men Jesus var rede med sitt sverd og sa, ”Det er skrevet, mennesket lever ikke bare av brød alene, men av et hvert Guds ord.” Så tok Djevelen Ham med til Jerusalem, og plasserte ham å tempelets tak, (merk dere her nå, at Djevelen tok ham ikke med til byen Jerusalem på naturlig måte, dette

skjedde i et syn, eller en visjon.) og han sa til ham, ”Dersom du er Guds sønn, så kast deg ned herfra; for det står skrevet, at Han skal gi sine engler befaling om deg at de skal bevare deg, og de skal bære deg på hendene for at du ikke skal støte din fot på noen sten.” Satan viste ham her skriften, (salme 91:11) men hva sa Jesus til ham. ”Det er sagt: Du skal ikke friste Herren din Gud.” Noen av dem som farer og tar slanger i sine hender, skulle ha lest dette skriftstedet i sammen med Mark.16:17-18, så ville det ikke vært så mange av dem som dør av slangebitt. ”Og Djevelen førte Ham opp på et høyt fjell og viste Ham alle verdens riker i et øyeblikk (igjen i en annen visjon) og Djevelen sa til Ham, Deg vil jeg gi makten over alt dette og disse rikers herlighet; vil du nå falle ned å tilbede meg, da skal det alt sammen være ditt. Og Jesus svarte ham og sa Vik bak meg Satan, for det er skrevet: Du skal tilbede Herren din Gud, og Ham alene skal du tjene.” Da forlot Djevelen Ham og engler kom å tjente Ham.

Jeg håper dere følger nøye med nå, for jeg skal stille dere et spørsmål. Hvilken kraft var det Jesus brukte mot Satan, som ikke skulle være like anvendelig for oss, som det var for Ham? Si ikke som noen gjør det, men Han var da Gud. Det var ikke Gud som ble fristet, for Gud kan ikke fristes av det onde. Det kan du lese om i Jakobs brev. Men her var det Guds Sønn som ble fristet. Faderen hadde allerede tatt sin bolig i Ham, men han brøt ikke inn i denne testen. Alt lå helt opp til Sønnen. Den nylig inngyte ånd var der, men Guds Sønn overvant Satan på samme måte som Han forventet at vi skal gjøre det, ved den korrekte bruk av Guds ord. Derfor sier Paulus i 2 Kor.10:3-4, ” for om vi enn vandrer i kjødet, så strider vi ikke på kjødelig vis; for våre stridsvåpen er ikke kjødelige, men mektige for Gud til å omstyrte festningsverker. I det vi omstyrter tankebygninger og enhver høyde som reiser seg mot kunnskapen om Gud, og tar enhver tanke til fange under lydighet mot Kristus. Han arbeider på ditt tankeliv. Dine nytteløse innbilninger kommer ikke fra Guds Ånd; de kommer fra den andre siden, som er Guds fiende. Satan er også en ånd, kledd med en viss autoritet, men hans makt er ond, og til bruk i onde tjenester og hensikter, som er i motsetningsforhold til den fullkomne Guds vilje.

JESUS SA, FØLG MEG.

Faderen visste at Sønnen ikke kom til å falle for noen fristelse, men det måtte også bli et stadfestet faktum, at Han var blitt testet, og at han kunne seire over fristelser, ellers kunne det ikke blitt sagt om Ham, at han var prøvet i alle ting i likhet med oss. Hebr.2:17-18, ”Derfor måtte han i alle ting bli sine brødre lik, for at han kunne bli en miskunnelig og trofast yppersteprest for Gud til å gjøre soning for folkets synder. For derved at han selv har lidt og vært fristet, kan han komme dem til hjelp som blir fristet.”

En ting lærte jeg i hæren, at hadde en offiser vært ute i krigen så talte han med en slik autoritet og kunnskap, som ikke noen av de andre offiserene var i besittelse av, som bare var kommet rett fra skolebenken. Jeg må også si, det er lettere å følge befalingen fra en, som hopper ut av skyttergravene, løper foran og roper, kom la oss ta dem, enn å følge den som måtte ligge i bakre rekke og bare sende sine menn ut, uten selv å ta del i det hele. Får du tak i hva jeg mener? Paulus sier også et annet sted, at vår frelse ble fullkommengjort gjennom det som han led. Han sa ikke bare, vil alle dere som ønsker å bli frelst, kom dere ut og forkynn det som jeg har befalt dere. Nei han sa, følg meg. Denne syndefulle menneskehet ville aldri ha akseptert en slik fullkommenhet, og sett på ham som sin frelser, dersom han ikke selv først hadde gått veien, og blitt fristet og prøvet på samme måte som oss. Den samme mann som hadde nektet å bruke sin Guddommelige kraft i kampen mot Satan, i ørkenen, sto noen måneder senere ute i ørkenen, med det samme spørsmål om hunger. Da tok han en liten gutts matpakke og mettet en hel skare med den. Vet du hvorfor, og hvordan? Jo, fordi dette folket hadde fulgt ham i dagevis, og mange uten mat, så nå var de i ferd med å komme av sporet. Men hans omsorg strakte seg ut mot dem, og det var noe inne i Ham som mangfoldiggjorde fiskene og brødene. Dette noe, var der allerede mens Han ble testet av Djevelen der ute. Men da avsto han fra å kalle på denne autoriteten for sitt eget kjøds vel. Dette behaget Faderen som la ham frem som et eksempel til etterfølgelse for deg og meg. Etter denne fristelsen vendte han i åndens kraft, eller som en annen skribent sier det, full av den Hellige Ånd tilbake til tjenesten. Senere når han kom til

Nasaret, hvor han var oppvokst, gikk han inn i synagogen på Sabbaten, og sto opp for å lese, som han skikk var. De brakte Ham profeten Esaias, og han leste den delen av skriften, hvor det står, ”Herrens Ånd er over meg, fordi Han har salvet meg til å forkynne evangeliet for fattige, Han har utsendt meg for å forkynne fanger at de skal få frihet, og blinde at de skal få syn, for å sette undertrykte i frihet, for å forkynne et velbehagelig år for Herren.” Han lukket bokrullen, leverte den over til forstanderen, og satte seg ned. Han visste det ville komme en hevners dag fra vår Gud, som resten av dette verset omhandler, men det ville bli senere, så han leste ikke den delen.

Brødre og søstre, jeg viser dere dette så dere kan se hvor nøye Sønnen behandlet skriften selv. Han visste også den skriftsmessige sammensetning. Han rullet opp bokrullen, leste skriftstedet, leverte den tilbake og sa, ”I dag er dette skriftens ord oppfylt for eders øyne.” Han fortsatte videre med å påminne dem om profeten Elias, hvordan han bare ble sendt til en enke, under den hungersnøden som hersket den gang. Og han talte til dem om Syreren Naaman som var den eneste av de spedalske som profeten ba for. Men det var mange spedalske i Israel på den tid. Når han sa dette, ble folket fulle av vrede, og de forsøkte å styrte Ham utfor et stup i nærheten. Men han snudde seg og gikk rett gjennom flokken. Det viser bare hva som kan skje, når et folk ikke har det rette motivet. Da kan de ikke tåle å høre sannheten.

Treenighets-forkynnere kan risikere å miste sine jobber, dersom de ikke preker det folket vil ha. Og når de først har gitt etter for massene, kan de heller ikke tåle å høre sannheten om Guddommen. De går over til å engasjere seg om den hellige treenighet, og taler om hvordan Gud er fullkommen i tre personer, alle like i autoritet, men dog har de tre forskjellige identiteter. Venner, jeg håper at dere fryder dere like meget over dette budskapet som det jeg gjør. For når jeg legger frem alle disse skriftstedene om Jesu Kristi Guddommelige og menneskelige side, så blir jeg takknemlig til Gud, at han så meg verdig til å bli løftet opp av disse menneskelige tradisjoner, og i stedet legge en åpenbaring i mitt hjerte, som kan lede meg trygt gjennom alle forvillelser i denne tid.

Tenk å kunne se Guds hensikt bli fullkommengjort tross alt det som Satan forsøker å forvrengje.

HALLELUJA! Priset være Herren. Noen mener at han burde hete Jehova, andre mener Jahve, og andre igjen noe annet. Men i min Bibel er Hans gjenløsernavn, JESUS, og som Paulus sier i Ef.3:14-15, om Guds familie, ”Derfor bøyer jeg mine knær for den Herre Jesu Kristi Fader, som er den rette far for alt som kalles barn i himmelen og på jorden.” Jeg ble født inn i familien Jackson, derfor bærer jeg navnet Jackson. Det er et familienavn, og hvor enn jeg går så blir jeg identifisert med det navnet. Dere er alle kommet fra en spesiell familie her på jord. Hvorfor skulle så noen ha imot at Gud har et familienavn blant alle de forløste barn som han har? Det er nøyaktig hva dette sammenbunnede navnet Jesus betyr. Jeg tror også at skriften vil kunne stadfeste det, når vi går videre fremover i vårt budskap om hans Guddommelighet og menneskelighet. Vi kommer ikke bare til å se en fullkommen mann, som forsøker å være Faderen til behag, men vi vil også se en fullkommen Gud som gir seg til kjenne gjennom dette kjødet. Paulus sier, la dette sinn være i eder, som og var i Kristus Jesus, og det var ikke tomme ord. For det er Guds hensikt for oss. Det er hele hans gjenløsningsplan, å tilveiebringe en familie med forløste sjeler, som vil være lik Jesus. Tradisjonene vil bare ha et folk opp i himmelen, hvor de kan bo i evigheter, mere lik ånder, enn som mennesker her på jord. Men han er ute etter en familie her på jord som Han kan ha samfunn med. Som jeg tidligere har sagt, gjenløsningen, er å restaurere tilbake, og ikke å skape noe nytt og annerledes. Noen av de hellige vil være i Himmelen i ca.7.år, men de andre vil ikke forlate denne jorden i det hele tatt. De kommer til å være her i evighet.

Vi skal holde resten til neste del av vårt budskap, for det er for mange viktige deler som ikke er brakt ut enda, til bare å få det ned på noen få sider. Det er mange ting som Jesus sa og gjorde, i evangeliene, som vi skal ta for oss nærmere før vi avslutter dette emnet. Så be for oss, til vårt neste nummer kommer ut. Må Gud velsigne dere og lede dere, og beskytte dere og fylle all deres trang, i denne onde tid. AMEN.

Tidligere utgivelser av Striden.

1. *Satans test og fall. "Prehistorien."*
2. *De to trær i Edens have.*
3. *Daniels 70 uker. 1.*
4. *Daniels 70 uker. 2.*
5. *Daniels 70 uker. 3.*
6. *Født på ny.*
7. *Guddommens hemmelighet åpenbart. 1.*
8. *Guddommens hemmelighet åpenbart. 2.*
9. *Helvetet er ikke evig.*
10. *Ekteskap og skilsmisse.*
11. *Hellighet eller tradisjoner.*
12. *De syv tordenrøster. 1.*
13. *De syv tordenrøster. 2.*
14. *Opprykkelsen.*
15. *Det nye Jerusalem.*
16. *Jesu Kristi menneskelige og Guddommelige side. 1.*
17. *Jesu Kristi menneskelige og Guddommelige side. 2.*
18. *Når Gud blir helliget. "Esekiel krigen."*
19. *Guddommelig helbredelse. 1.*
20. *Guddommelig helbredelse. 2.*
21. *Guddommelig helbredelse. 3.*
22. *Først atskillelse, så fullkommengjørelse.*
23. *Hvorfor de ikke har olje. "Matt.25:1-13."*
24. *Tusenårs riket. "Millenium."*
25. *En Apostels tjeneste. Dens hensikt. 1.*
26. *En Apostels tjeneste. Dens hensikt. 2.*
27. *En Apostels tjeneste. Dens hensikt. 3.*
28. *Det evige evangeliet. "De 144.000."*
29. *Hemmeligheten med kvinnen i åpenbaringen 12.*
30. *Kronologien i Johannes Åpenbaring. 1.*
31. *Kronologien i Johannes Åpenbaring. 2.*
32. *I Guds lignelse. "Image."*
33. *De tre veer.*
34. *Kongenes Konge, Herrenes Herre.*

- 35. *Mat i rette tid.* 1.
- 36. *Mat i rette tid.* 2.
- 37. *Mat i rette tid.* 3.
- 38. *Fra Azusa street til nå.* 1.
- 39. *Fra Azusa street til nå.* 2.
- 40. *Fra Azusa street til nå.* 3.
- 41. *Brudens salvelse.* 1.
- 42. *Brudens salvelse.* 2.
- 43. *Brudens salvelse.* 3.

Venneflokken i Verdal

Matt 24:28 "Der hvor åtselet er, der skal ørnene samles."

Åp 4:7 "Det første livsvesen er likt en løve, det andre livsvesen er likt en okse, det tredje livsvesen har ansikt som på et menneske, og det fjerde livsvesen er likt en ørn i flukt."